REV J W VAN WOELDEN
CHATHAM ONT

APRIL 19, 1968 — No. 849 — 23rd YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

EEN AFSCHEIDSPREEK

Dr. Martin Luther King Jr. is ten grave gedragen. Daarvan zijn duizenden en duizenden mensen getuige geweest. Iedereen voelde het: hier gebeurt iets bijzonders, Amerika begraaft een van zijn groten.

Maar waarin deze man groot is geweest is misschien velen ontgaan. Was het omdat hij de Nobelprijs voor de vrede had gekregen? Of omdat hem een ere-doctoraat van de Vrije Universiteit was toegekend? Of omdat hij de negers in Amerika tot zelfbewustzijn heeft gebracht?

Al deze dingen waren in de ogen van Dr. King zelf onbelangrijk.

Tijdens de begrafenisdienst heeft men een band afgedraaid, waarop gedeelten waren opgenomen van de laatste preek die Dr. Martin Luther King had gehouden. Zonder het te weten, was het zijn afscheidspreek geweest. En de band werd afgedraaid op verzoek van Mrs. King, zijn weduwe, ten aanhoren van allen die in het kerkgebouw waren. Het was alsof zij even alle eerbetoon opzij wilde schuiven om allen te laten horen waar het op aan komt.

Dit is wat Dr. King onder meer gezegd heeft: "If any of you are around when I have to meet my day, I don't want a long funeral. And if you get somebody to deliver the aulogy (grafrede), tell him not to talk too long . . . tell him not to mention that I have a Nobel Peace Prize. That isn't important. Tell him not to mention that I have three or four hundred other awards. That's not important. Tell them not to mention where I went to school. I'd like somebody to mention that day, that Martin Luther King Jr. tried to give his life serving others. I'd like for somebody to say that day that Martin Luther King Jr. tried to love somebody. I want you to say that day that I tried to be right on the war question. I want you to be able to say that day, that I did try to feed the hungry. And I want you to be able to say that day that I did try in my life to clothe those who were naked. And I want you to be able to say that day that I did try, in my life, to visit those who were in prison. I want you to say that I tried to love and serve humanity."

Misschien vinden wij het wat ongebruikelijk voor een preek. Maar het heeft niettemin beduidend veel overeenkomst met wat Jezus zelf heeft gezegd. Deze dingen, heeft de Heiland voorspeld, zullen worden gevraagd wanneer wij op het punt staan God te ontmoeten. En Hij heeft meer voorspeld. Hij heeft ook gezegd, dat degenen die het deden, zullen horen: "Kom in, gij gezegende des Vaders, beërf het Koninkrijk". Dat is een veel grotere genade voor King dan alle eerbetoon tijdens zijn begrafenis.

D.F.

Beelden van en uit NEDERLAND

★ ★

Prof. Dijk overleden - Onrust overal

Voor alles Dienaar van het Goddelijke Woord — zo tekende prof. van Itterzon bij de rouwdienst van de plotseling gestorven Dr. Klaas Dijk, deze figuur.

Professor Dijk, die op 82-jarige leeftijd stierf, bewoog zich op velerlei terrein, nl. dat van de Kerk, de school, de wetenschap, de jeugdbeweging, het politieke en sociale leven. Zondag 24 maart j.l. preekte hij nog in de Gereformeerde kerk van Vrijhoeve-Capelle, waar zijn oudste zoon als predikant begon en na enkele jaren verblijf door de dood werd weggenomen.

Dr. Klaas Dijk heeft in het Gereformeerd kerkelijk leven een belangrijke rol gespeeld. Zijn "sprekersgaven" openbaarden zich al toen hij nog candidaat was. Hij werd onmiddellijk predikant in Rijswijk, de voorstad van Den Haag en ging al heel spoedig over naar de Residentie, van waaruit hij een grote invloed uitoefende. In 1926 (Assen) en meermalen daarna was hij praeses of lid van het moderamen van de Synode der Gereformeerde Kerken. In 1937 volgde zijn benoeming tot professor in de ambtelijke vakken aan de Theologische Hogeschool te Kampen. Sinds 1955 emeritus-hoogleraar bleef hij niettemin bijzonder actief, preekte hij practisch elke zondag, schreef hij artikelen, keerde hij zich tegen wat hij zag als een verkeerde oecumene, bestreed hij de toetreding tot de Wereldraad van Kerken, bleef hij ijveren in "Unie" en Schoolraad voor het bijzonder Christelijk onderwijs.

Ineens nam God hem weg.

"'t Was genoeg Klaas", zal het geklonken hebben.

En zo werd hij opgeheven uit deze moeilijke jaren, waarin een ieder die Christen is verkeert, een periode, die vooral voor een strijders-figuur als Dr. Dijk dubbel moeilijk bleek. Vóór alles echter, zoals Van Itterzon zeide: "Dienaar van het Goddelijke Woord". Ambtsdrager bij de gratie Gods!

Het heengaan van de vertegenwoordigers van de oude garde geeft soms een gevoel van onzekerheid en eenzaamheid. Het schijnt alles anders te moeten. Als men de benoemingen aan de Vrije Universiteit volgt, speciaal ook aan de theologische faculteit, moet men wel de indruk krijgen, dat alleen maar de keuze gezocht wordt in een bepaalde groep, niet in de lijn van Prof. Dijk. Dit geeft ongerustheid.

Prof. Berkouwer schrijft onder de titel "Aanvechtingen" een serie artikelen in het Gereformeerd Weekblad, waar hij aan dit gevoel sterke aandacht schenkt.

Wijs en voorzichtig, als Berkouwer, zouden we willen zeggen, zonder echter duidelijk een oordeel te geven.

Dijk deed dit anders. Die zei: "Samen met de Hervormde Kerk nooit, zolang in die kerk ook de vrijzinnigen een plaats hebben."

Degenen die vandaag professor worden, nemen zulk een positief standpunt niet in. Die zoeken primair de gemeenschap.

De verontrusting is niet een bepaald Gerformeerd kerkelijk probleem. In de Hervormde Kerk is de verklaring van de "24", onder aanvoering van de bekende Haagse predikant Dr. W. Aalders, nog steeds in het beeld. Zij ontvingen een uitnodiging voor een samenspreking met het moderamen van de Synode, die ook werd aanvaard, maar zonder het hoofd in de schoot te leggen. Dr. Aalders zeide in de kring van vrienden van Kohlbrugge: "De grote fout van de Hervormde Kerk is, dat de strijd tegen het liberalisme niet tot een afsluiting is gekomen door een belijdenis en daardoor hebben wij die affaire opnieuw." Het woord liberalisme moet, dachten wij, hier verstaan worden als "liberal" in de zin van vrijzinnig.

In de Vrijgemaakte Gereformeerde Kerken rommelt het nog erger. Twee predikanten (in totaal nu ongeveer vijftien) keerden naar de Gereformeerde Kerken terug en 12 studenten van de Vrijgemaakte Hogeschool verlieten Kampen. Acht daarvan lieten zich inschrijven bij de V.U., twee in Utrecht en twee bij the Theologische Hogeschool van Kampen.

Een gunstiger bericht was de samenwerking tussen de Gereformeerde Kerk en de Christelijk-Gereformeerde Kerk in Haarlem.

In de vergadering van "Waarheid en Eenheid" is forse critiek uitgeoefend op de predikanten, die mee hadden gezongen in het koor. Johnson oorlogsmisdadiger. (Zie ons vorig beeld.)

Prof. Dr. Ir. H. van Riessen ging trouwens verder en wees de opvatting van prof. Kuitert inzake de zelfstandige opstelling van de wetenschap van de hand.

Ten aanzien van de Zaanse predikanten zei hij: "Hier heb je nu een heel duidelijk voorbeeld van het verabsoluteren van de vredesactie. Zozeer legt de geseculariseerde wereld beslag op de houding van gereformeerde christenen, dat het inzicht dat àlles betrekkelijk is ten opzichte van het rijk Gods doorbroken wordt. De kerkeraad moet proberen deze predikanten wat wijsheid bij te brengen."

In zijn voortreffelijk boek "Mondigheid en de Machten" wordt het probleem van onze tijd over breder terrein uitgewerkt, vooral ook op het terrein van de cultuur. Die cultuurtaak blijft er ook voor de Christen, doch de gevaren die er dreigen van de machten, die zich er meester van maken, zijn van een gruwelijke onmenselijkheid. Het is een voorrecht in deze tijd te mogen leven, het is ook een tijd vol onzekerheid en geweld.

Ook op sociaal terrein heerst er onrust. Die zelfs leidde tot een demonstratie van ongeveer 20.000 bouwvakarbeiders in Den Haag. De Christelijke bouwvakkersbond deed hier niet aan mee, maar hield wel een protest-vergadering in Amsterdam. De aanleiding tot dit alles was het onverbindend verklaren van enkele overeengekomen bepalingen in het nieuwe collectief contract van deze arbeiders.

De Regering was van mening, dat het ontoelaatbaar was door indirecte maatregelen — verhoging van pensioen en verkorting van de arbeidsweek met een half uur — een loonsverhoging van meer dan 10% overeen te komen. De loonsverhoging mag volgens de aangegeven normen niet boven ± 5% uitkomen. Hoewel we een z.g. vrije loonvorming hebben, heeft de Regering het recht in te grijpen met het oog op de economische situatie. Zij deed dat en nu was Leiden in last. De Gids van het C.N.V. sprak over het "eerste slachtoffer van de vrijheid". Het wonderlijke is, dat de economisch adviseur van het C.N.V., de heer Boersma, namens de A.R. fractie het standpunt van de Regering verdedigde. Minister Roolvink hield een rustige, deskundige en overtuigende rede. Met 79—48 stemmen schaarden de Regeringspartijen zich achter zijn standpunt. Geen één lid van deze partijen viel uit de boot, d.w.z. stemde anders dan de fracties.

Bij een eerder debat in de Kamer heeft minister De Block medegedeeld, dat in Zuid-Limburg waarschijnlijk een proeffabriek voor de productie van verrijkte uranium tot een verdere ontwikkeling van het ultra-centrifuge-project (project-prof. Kistemaker) zal worden gesticht.

Dat de Nederlanders nogal nuchter zijn (in sommig opzicht!) blijkt uit het feit, dat de goudkoorts ons niet heeft aangetast, nadat de aankoop van baar goud door de Nederlandse Bank was vrijgegeven.

Iemand zei van de Friezen, dat ze graag "krimmenearje" Bijna niet te vertalen. Het beste misschien: zuchten, klagen, zeuren. Men kan dit ook doortrekken op heel het Nederlandse volk. Maar in een ander opzicht is het verstandig en daarom liet men het goud met rust.

Cn.

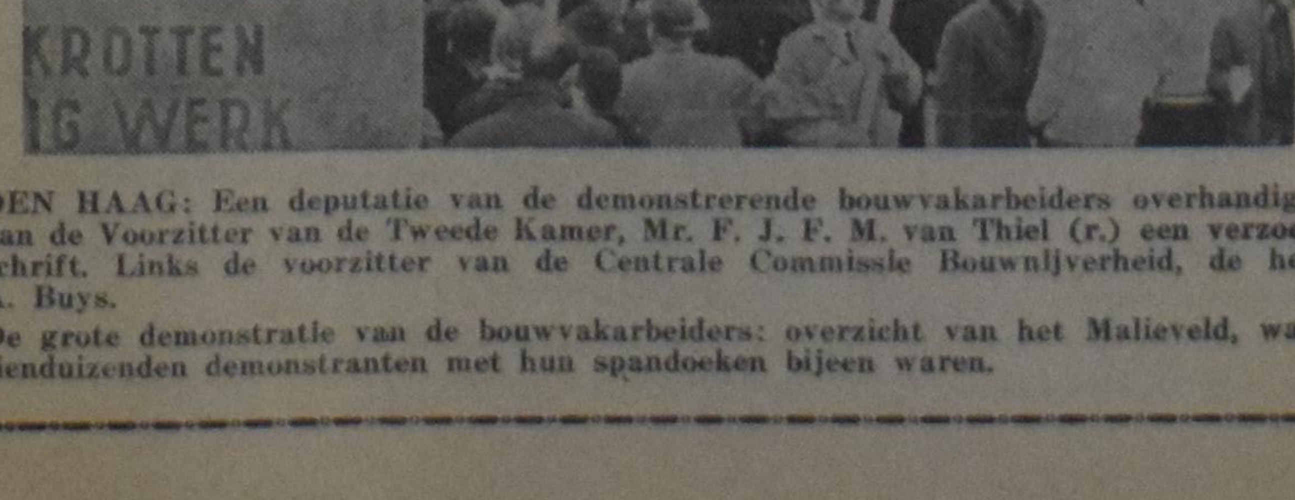

DEN HAAG: Een deputatie van de demonstrerende bouwvakarbeiders overhandigde aan de Voorzitter van de Tweede Kamer, Mr. F. J. F. M. van Thiel (r.) een verzoekschrift. Links de voorzitter van de Centrale Commissie Bouwnijverheid, de heer A. Buys.
De grote demonstratie van de bouwvakarbeiders: overzicht van het Malieveld, waar tienduizenden demonstranten met hun spandoeken bijeen waren.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Declined

Clinton, Ont., Rev. A. Beukema of St. Thomas, Ont.

Dedication Aylmer Chr. Ref. Church

Praise the Lord, O my soul! That is what we as congregation of Aylmer can say now that our new church building is completed. The old church, constructed in 1950, could hold our people no longer. On the evening of March 6 we came together to dedicate the new building.

In the sermon, based on II Chron. 7:11-22, the Rev. Spoor emphasized that God has more pleasure in a people living in close communion with Him than in a beautiful building. The New Testament teaches that God does not dwell in a house made with hands, but that the Spirit of God lives in the hearts of His people. Therefore, if the sanctuary is to be acceptable to God, the congregation must first seek the kingdom of God. We are not only dedicating a building, but in the first place we must rededicate ourselves.

After the sermon, the Rev. Tuyl, one of our former ministers led the congregation in a dedicatory prayer.

The Rev. A. Beukema, pastor of the neighboring daughter congregation of St. Thomas, congratulated us on behalf of his congregation, and also as the representative of Classis Chatham. Representatives of the local churches and city council also brought their greetings.

All the former ministers of the congregation were present and were recognized with appreciation for their past service. The Rev. J. Gritter served as missionary pastor from 1948 to 1951. Under his leadership the Aylmer congregation was organized and consistory members were elected on May 29, 1949. The Rev. J. Vande Kieft served from 1951 to 1958. From 1958 to 1962 the Rev. J. Koopmans was pastor. And the Rev. C. Tuyl served from 1962 to 1966. The present pastor, the Rev. C. Spoor came to us in 1967.

The sanctuary, which seats 520, was filled to capacity on the dedication night, and good use was made of the adjoining overflow area which has a seating capacity of 250. The building, which is all on ground level, is equipped with adequate meeting facilities for the numerous church societies.

The total cost of the building with the furnishings is $183,000.00. Much of the work was done by firms owned by members of the congregation. These were: Van Gurp Construction, general contractors, Annen Painting and Decorating, Double H Masonry, and Hiemstra Woodworking.

On Friday evening, March 8, the congregation met for a more informal evening. Presentations were made by the various church socieites. The Rev. Gritter spoke about the first years and how richly God has blessed the congregation. He expressed the wish that we may continue to be a blessing for the community where God has placed us.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

WANNEER BLOEIT EEN GEMEENTE?

Altijd onvolkomen

We willen beginnen met te zeggen dat een bloeiende gemeente geen volmaakte gemeente is. Er zijn geen volmaakte christenen, geen volmaakte ambtsdragers en bijgevolg ook geen volmaakte gemeenten.

Als we het beeld nagaan van de verschillende Nieuw-Testamentische gemeenten, zoals dat uit de brieven van Paulus en de zeven brieven aan de Klein-Aziatische gemeenten voor ons oprijst, dan weten we: er was in die gemeenten die het Pinksterfeest nog maar enkele tientallen jaren achter zich hadden, veel te berispen. De kritiek wordt niet gespaard. Soms zijn er ergerlijke misstanden, die we na de hooggestemde aanspraak van de gemeenten misschien niet verwacht hadden.

Zo is het de eeuwen door gebleven en zo zal het zijn tot aan de wederkomst van Christus. De allerheiligsten hebben nog maar een klein beginsel van de voorgestelde gehoorzaamheid. Dat is ook op de gemeenten in haar geheel van toepassing. Alle leden van de gemeente zijn geen ware levende lidmaten. En alle levende lidmaten leven niet zonder zonde, die op bepaalde momenten duidelijk openbaar komt met al de gevolgen van dien.

Alle kerkleden moesten hartelijke meelevende broeders en zusters zijn, die getrouw de kerkdiensten bezoeken en hun hart ophalen aan de prediking van Gods Woord en de ambtsdragers met vreugde in hun woningen ontvangen. Ze moesten allen geduld hebben en tonen met de ambtsdragers en hun gebreken, aangezien het Gode belieft in Zijn kerk van mensendienst gebruik te maken.

Er moest geen laksheid en lauwheid voorkomen in een gemeente met betrekking tot de dienst des Heeren en hoe vaak is dat het geval. In elke gemeente is een goede kern te onderscheiden op welke men altijd rekenen kan; er is een brede zoom leden, die naast het gemeentelijk leven staat en er zijn diverse randgevallen, die zichzelf buiten het kerkelijke leven plaatsen.

Als alle gemeenteleden de juiste offervaardigheid betrachtten en niet eens één tiende maar een veertigste van hun inkomen voor Gods kerk gaven, dan kon het kerkelijk werk, plaatselijk en landelijk, zonder zorgen geschieden, laat staan wat er zou kunnen gebeuren als we de tienden gaven! Maar nu is er een zeker percentage gemeenteleden — inzonderheid in de grotere gemeenten — die zich aan hun verplichtingen onttrekt en anderen laten zorgen dat de financiën niet al te ongezond zijn.

Als alle doopleden van onze kerken trouwe catechisanten waren en als de daarvoor in aanmerking komende jeugd zich op de een of andere wijze gaf aan het jeugdwerk, dan zouden we grootste verwachtingen mogen koesteren met betrekking tot de toekomst van de kerk.

Helaas de werkelijkheid is anders.

Er zullen niet veel gemeenten zijn waar alle doopleden de catechisatie bezoeken, terwijl de opkomst ook dan niet volmaakt is.

Het percentage "ongeorganiseerde" jeugd — jeugd die zich niet bemoeit met het jeugdwerk in de gemeente — is schrikbarend hoog. Het ligt zeker tussen de zestig en zeventig procent. Een zaak die nog lang niet genoeg de aandacht heeft van kerkeraad en ambtsdragers.

We zouden nog meer kunnen noemen, maar we laten het bij het signaleren van de genoemde verschijnselen.

Het zal altijd onvolkomen blijven; er zal altijd nog veel te wensen overblijven. Schrift en belijdenis roepen ons niet zonder reden op tot het jagen naar de volmaaktheid wat veronderstelt dat deze volmaaktheid hier in deze bedeling nog niet aanwezig is.

Toch normen

Maar het besef van de blijvende onvolkomenheid van het gemeentelijke leven moet ons niet tot een defaitistische houding brengen: het geeft allemaal toch niets. Laten we de lopende zaken maar afdoen en proberen de zaak drijvende te houden. Zo mag het in het persoonlijke leven niet. Het besef van de onvolkomenheid prikkelt de christen temeer niet naar sommige, maar naar al Gods geboden te gaan leven.

Zo moet het ook zijn ten aanzien van het gemeentelijke leven.

Een bloeiende gemeente is geen volmaakte gemeente, maar die bloei kan en moet wel openbaar komen.

We noemen enkele punten.

Die bloei komt allereerst openbaar in haar verhouding tot haar Heere en Koning. Een gemeente bloeit wanneer in haar midden zich een levend geloofsleven openbaart, gekenmerkt door een opwas in de kennis en genade van de Heere Jezus Christus en een vaste hoop op Zijn wederkomst en een vurige verwachting van Zijn toekomst.

Als dat generaal genomen het leven van de gemeente karakteriseert dan bloeit de gemeente. Daar ligt haar eigenlijke kracht, het geheim van haar bestaan, de hartslag van Christus' lichaam.

Zodra we de bloei in andere dingen gaan zoeken raken we het spoor bijster en zijn we bezig onszelf te misleiden.

De gemeente bloeit niet zonder meer wanneer een keurig kerkgebouw is gebouwd dat goed bezocht wordt. Dat kan uiting zijn van die bloei; het kan ook camouflage zijn om het gemis van het geheim te bedekken en te doen alsof.

Nu zal het altijd moeilijk zijn om te constateren of de gemeente in deze zin werkelijk bloeit. Dit is ten diepste voorbehouden aan de grote Huisbezoeker-Kerkvisitator, Jezus Christus, Die harten en nieren proeft.

Op het ambtelijke huisbezoek kan dit openbaar komen. Het zal, als het werkelijk gevonden wordt, de gemeente stempelen in haar gemeente-zijn: haar trouw, haar geestelijke belangstelling, haar godvruchtige levenswijze, haar offervaardigheid.

Het bestaat niet dat een bloeiende gemeente een lakse, koude, kille gemeente is. Het is onmogelijk dat in een bloeiende gemeente de onderlinge verhoudingen veel te wensen overlaten, twist en nijd oorzaak zijn van langdurige kerkeraadsvergaderingen en de onverdraagzaamheid zo groot is dat men elkaar in feite kan luchten noch zien.

Met een bloeiende gemeente is ook onverenigbaar kerkelijke losbandigheid en hardvochtige kritiek op het gemeentelijke en kerkelijke leven. We moeten vandaag de mentaliteit signaleren: het is bij ons bij voorbaat verkeerd en het is bij de buren altijd goed. Deze instelling komt "links" en "rechts" voor. Voor de een is ons kerkelijk leven te bekrompen en zijn er ruimere kerkgemeenschappen, waar het beter is; voor de ander beweegt ons kerkelijk leven zich in dalende lijn en is het elders beter.

Maar bij een bloeiend gemeentelijk leven wordt de kritiek beslist anders gemaakt: in liefde, tot opbouw.

Het is een merkwaardige zaak dat jongeren en ouderen vandaag alleen maar zwart-wit kunnen oordelen als het gaat over de kerk: het is alles of het is niets; het is fantastisch of het is waardeloos.

De een kan geen critiek hebben en de ander leeft van critiek maken.

Maar een teken van bloeiend gemeentelijk leven is het in geen van beide gevallen. Men mag nog zoveel onvolkomenheden constateren — en ze zijn er — men zal toch nooit de kerk, die naar Zijn Woord getrouw wil leven mogen afschrijven omdat Christus haar nog niet afschrijft en Zijn Geest nog werkt.

Daarom moeten we weten wat er aan schort, waar de bloei ligt en moeten we biddend werken daar te komen, waar Christus Zelf Zijn kerk wil hebben.

in "De Wekker".

J.H.V.

Spontane Meldingen:

Het is inderdaad verbluffend — Nog nooit zo'n goed winter gehad — Werking is werkelijk perfect — Resultaten geweldig — De knieën weer dun, de pijn is over — Suikervrij, prachtig resultaat — Het ongelooflijke is gebeurd — De maagzweer is weg — Dokter vond het een wonder enz. enz. Flora-kruiden tegen alle slepende ziekten. Meldt Uw ziekte aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

BIJZONDERE SPORT POSTZEGELS

PRAAG. Ter gelegenheid van de Olympische Zomerspelen in Mexico hebben de Tsjechische posterijen een serie bijzondere postzegels uitgegeven. De zegels zijn ontworpen door Josef Liesler. De diverse postzegels tonen onder meer gymnastiek, lange-afstands loop, volleybal, omgeven door Mexicaanse motieven. Rechts onder de St. Vitus kathedraal en de Belvedere in Praag, plaats van de Olympische Spelen 1980.

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Department van Gezondheid

De prijzen van Geneesmiddelen en Biologicals

De Regering heeft bekendgemaakt dat onderhandelingen gaande zijn tussen het Departement van Gezondheid enerzijds en de Canadian Pharmaceutical Manufacturing Association en de Ontario Pharmacists Association anderzijds om maatregelen in te voeren welke een belangrijk effect zullen hebben op de prijs van op recept verkrijgbare geneesmiddelen.

De betreffende geneesmiddelen en biologicals zijn degenen die 85-90% van de kosten van voorgeschreven geneesmiddelen uitmaken. Als gevolg van deze besprekingen is een accoord bereikt over bepaalde principes. Een overeengekomen prijs zal gelden voor in het groot ingekochte geneesmiddelen en biologicals. Aan deze inkoopsprijs zal een redelijk bedrag voor verpakkin g en distributie toegevoegd worden. Ziekenhuizen en apothekers kunnen inkopen tegen de overeengekomen prijzen. Laatstgenoemden, na toevoeging van een bescheiden winstmarge, zullen verkopen tegen deze kleinhandelsprijs plus een vergoeding voor het klaarmaken van het recept.

Dit programma zal op geen enkele wijze inbreuk maken op het recht van de dokters om geneesmiddelen naar hun keuze voor te schrijven.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

NOW IN TORONTO ! !

A warehouse that offers "factory to you" prices on:

★ CLOTHING, ★ FURNITURE, ★ FOOTWEAR, ★ HOUSEHOLD ARTICLES, ☆ BICYCLES, ETC.

This Week's Specials:

LADIES 3-piece CASUAL WEAR **$6.95,** Regular $14.95

Located at: 276 Eddystone Ave. (Jane, South of Finch).
Managed by: JAKE RUMPH and JOE SCHURINGA.

THIRD REVISED PRINTING

BY GRACE THROUGH FAITH

A Synopsis of Reformed Doctrine

by Dr. Remkes Kooistra

CONTENTS: Life is Religion — God's General Revelation — God's Special Revelation — Scripture and Confession — The Knowledge of God — Our God is Triune — God's Names — This God is our God — God and World — God and His World — God's Decree and Providence — Man in and after Paradise — Sin and its Results — The Covenant of Grace — Our Saviour and Lord — Salvation Obtained — Salvation Received — Elect in Christ — The Church — The Means of Grace — Baptism — The Lord's Supper — The Last Things.

PRICE PER COPY $1.50

Order from your bookstore or from the publishers

Guardian Publishing Company Ltd.

P.O. BOX 312, STATION B HAMILTON, ONT. CANADA

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Friday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Zwenking naar links

De opwinding, die zich van Ottawa meester had gemaakt tijdens de verkiezing van een nieuwe leider der liberalen en dus van een nieuwe minister-president, is nu wel enigszins geluwd. Het Nederlandse spreekwoord zegt, dat nieuwe bezems schoon vegen. De regering van Canada maakt daarop geen uitzondering.

Allereerst de regering zelf. Drie ministers hebben te kennen gegeven niet bereid te zijn langer in de regering plaats te nemen. In hoeverre dit met de nieuwe leider te maken heeft, laten wij nu maar in het midden. Men kan natuurlijk zijn werkelijke beweegreden verbergen achter allerlei schoon schijnende argumenten. Vier anderen zijn, op het moment dat wij dit schrijven, van plan om het bijltje er bij neer te leggen. En dan heeft bovendien Mr. Trudeau zelf nog zijn wensen. Hoewel hij bijvoorbeeld veel waardering heeft voor de minister van buitenlandse zaken, zou hij er toch wel de voorkeur aan geven de buitenlandse politiek te veranderen en dit gepaard te doen gaan met een verjonging van de leiding van het bepaalde departement.

Tot zover is alles eigenlijk heel gewoon. In het Canadese systeem heeft men nu eenmaal een "race" om gekozen te worden. En aangezien er maar één is die het worden kan, volgen er noodzakelijkerwijs teleurstellingen. Dat is jammer voor die andere kandidaten en jammer voor hen die zo hard voor hen gewerkt hebben, maar daar kan iemand moeilijk steekhoudende bezwaren tegen inbrengen.

Het feit echter, dat de meerderheid van de liberalen een man als Trudeau als haar leider wilde, is tekenend. En niet erg geruststellend. Wij begeven ons niet in een te sombere of te tendentieuze tekening van zijn levenshistorie. Mr. Trudau heeft als ieder ander recht op zijn persoonlijke opvattingen. Maar dat een partij, die er op boogt voor het gehele volk te zijn, iemand kiest die zo zeer naar links helt, plaatst die partij in een bepaald daglicht. Dat Mr. Trudeau met zulk een kleine meerderheid de top bereikte, zal stellig hiermede verband houden, vooral als men bedenkt dat zijn naaste concurrent Minister Winters was. Hoe men ook over Mr. Winters denkt, een socialist is hij zeker niet. Met andere woorden: er zijn genoeg leden van de Liberal Party die huiverig zijn voor een zwenking naar links.

En daar zijn wij eveneens huiverig voor. Wij willen respekt hebben voor de bekwaamheden van Mr. Trudeau, maar socialisme is voor ons een op humanistische gronden gebouwde filosofie, die met ons christelijk beginsel niet te verenigen valt. En dat Mr. Trudeau ernst maakt met zijn humanistische politiek is wel bewezen door het feit, dat hij als Minister van Justitie de Criminal Code wil wijzigen in die zin, dat homo-sexualiteit en abortie legaal zullen worden verklaard.

Het kan best zijn dat in materiëel opzicht Mr. Trudeau veel voor Canada mag betekenen. Vanuit principiëel oogpunt moeten wij zeggen, dat wij de toekomst van ons land met deze man aan het hoofd van de regering zorgelijk tegemoet zien. Bij de aanstaande algemene verkiezingen, die dit jaar of volgend jaar gehouden worden, zal het Canadese volk gelegenheid hebben zich op dit punt uit te spreken. Onze stem bij die verkiezingen zal het antwoord zijn aan de Liberal Party voor de keuze van haar leider.

D.F.

★ ★ ★

Zingen

Kolonel Yuri Gagarin is niet meer.

Toen het bericht door kwam, dat hij met kolonel Serygin tijdens een vliegramp verongelukt was, hebben de partijleiders, inclusief President Podgorny, Premier Kosygin, en Secretaris Brezhnev, samen met tallozen van hun landgenoten, een minuut stilte betracht ter ere van en nagedachtenis aan deze mannen.

Een van Rusland's groten was heengegaan.

Wij hebben even teruggebladerd in onze oude jaargangen. Want in 1961 was Gagarin ook in het nieuws. Gagarin was de eerste, die in een ruimteschip om de aarde vloog. Toen hij daarvan terugkeerde, zei hij: "Mooi, wondermooi was het toen ik de wereld daar onder mij zag en alles om mij heen. Ik kon het niet helpen, maar ik moest zingen."

Wat heeft hij toen gezongen? Een "love-song" of een "hit" of een communistisch strijdlied? Wie zal het zeggen? Een feit is echter, dat deze man, toen hij iets meer zag dan enig mens vóór hem gezien had van wat God geschapen heeft, moest zingen. Dat zegt iets! Dat doet een mens, dat moet *een mens, als hij Gods werkelijkheid ziet. Dan ga je zingen, zomaar!*

In 1961 schreef ons blad: "Zo zingt de Kerk van alle eeuwen (inderdaad alle eeuwen, oude en nieuwe testament) de lof van Hem, Die alles geschapen heeft. In de rij van zangers werd nu ook Gagarin ingevoegd. Zijns ondanks! Want hij zal het niet geweten hebben, noch hebben willen erkennen, dat in zijn zingen was de kracht van Hem, Die zelfs Zijn vijanden dwingt Hem veinzend hulde te brengen."

Maar nu is Gagarin niet meer.

De begrafenis is groots geweest. Er zijn heel wat tranen gevloeid. Men heeft hem alle mogelijke eer willen betuigen. Hij is een pionier geweest voor Rusland en voor de ruimte-wetenschap. Maar nu is hij begraven. Het is voorbij. Hoewel nog erg jong, telt hij al niet meer mee.

Eigenlijk zit daar een benauwende tragiek in.

Het ene moment zitten wij volop in het leven, lopen wij warm voor onze idealen en denkbeelden, en het andere moment worden wij als Gagarin weggeraapt. Uitgeblust. Onze plaats komt leeg en anderen schuiven op. Want het leven stagneert niet. Het gaat door en als wij wegvallen dan staan anderen klaar om onze plaats in te nemen.

Met Gagarin was het niet anders. Het enige wat overbleef was een portret en een urn met as. Want Gagarin kan geen bijdrage aan de wetenschap meer leveren. Gagarin zingt niet eens meer.

Tenzij . . . tenzij hij voor zijn heengaan toch nog iets meer gezien heeft dan de schoonheid van de schepping vanuit zijn ruimteschip. Tenzij hij niet alleen gezien heeft wat God geschapen heeft, maar ook gezien heeft wat God herschapen heeft. Want hoe mooi het schouwspel voor Gagarin ook geweest moge zijn, dat — die herschepping — is nog veel overweldigender. Daar heeft de apostel Johannes iets van gezien.

Toen Gagarin van zijn ruimte-tocht terugkwam, belandde hij weer in de grauwe straten van Moskou temidden van de mensen in hun daagse kleren. Maar Johannes zag de nieuwe stad nederdalende van God, getooid als een bruid! Toen Gagarin neerstreek vond hij alles zoals hij het had achtergelaten, alles was bij het oude gebleven. Maar Johannes hoorde een stem: "Zie Ik maak alle dingen nieuw."

Gagarin's lied is nu verstomd. Voorgoed.

Maar de schare, die niemand tellen kan, zingt door: "Amen, de lof en de heerlijkheid, de wijsheid en de dankzegging, de eer en de macht en de sterkte zij onze God tot in alle eeuwigheden. Amen."

Gagarin moest zingen toen hij Gods schepping zag. Maar zijn lied is uit.

De gelovige gaat zingen, moet *zingen wanneer hij Gods herschepping ziet, wel heel in het bijzonder wanneer hij die herschepping in zijn eigen hart ziet. Maar dat lied verstomt niet meer, nooit meer.*

D.F.

DE HOMOSEXUELE NAASTE

⑥

De Bijbelse gegevens (2)

Genesis 19

De geschiedenis van Sodom. Als zodanig het klassieke hoofdstuk. Dit hoofdstuk heeft de term "sodomie" in de wereld gebracht. In de King James vertaling van 1 Kon. 14:24, 15:12, 22:46 e.a. wordt telkens weer van de "sodomites", de sodomieten, gesproken. Merkwaardig: Rehabeam laat ze toe, Asa roeit ze uit, maar Josaphat moet nog de rest van hen uitroeien, degenen "die in de dagen van zijn vader Asa overgebleven waren". Of het kwaad ook taai is en diepe wortels heeft. Het lijkt op kweekgras.

Maar wat zegt Genesis 19 over de homosexualiteit als "ziekte"? Bitter weinig. Lot neemt de engelen-vreemdelingen op in zijn huis. De mannen van de stad eisen hun uitlevering om, zoals ze openlijk aankondigen, gemeenschap met hen te hebben. Lot probeert dit te voorkomen. Als losprijs voor de vreemdelingen, biedt hij hun zijn twee dochters aan, "die met geen man gemeenschap hebben gehad". Hij zegt zelfs: ". . . doet met haar, zoals goed is in uw ogen . . .". Wij kunnen ons dit van Lot niet goed indenken. Opmerkelijk is echter dat het voor die meisjes tot op dat ogenblik blijkbaar mogelijk was geweest zelfs in Sodom! haar maagdelijkheid trouw te bewaren!

We behoeven ook niet te veronderstellen dat Lot werkelijk meende wat hij zei. Wellicht probeerde hij tijd te winnen. Ook is het mogelijk dat hij spekuleerde en dus dacht dat die mannen met zijn dochters, die ze zo goed kenden, die ze ook respekteerden blijkbaar, toch niet zouden doen wat ze zeiden van plan te zijn.

In ieder geval — en dat is het waar het hier op aan komt — de mannen van Sodom waren volgens Lot's inzicht geen echte homosexuelen. Ze zouden zelf, volgens Lot's veronderstelling, heterosexueel verkeer verkiezen boven homosexuele wreedheden. Er is in deze geschiedenis niets van liefde tussen vertegenwoordigers van dezelfde sexe. Het gaat hier alleen om verhitte, zondige, wrede mensen, die zich laten gaan en die denken dat de vreemdelingen daarvoor een goede kans bieden. Zij hebben geen recht. Zelfs al zouden Sodom's mannen hen ter dood brengen, dan kraait er nog geen haan naar. Hier is het de gelegenheid die niet de dief maak, maar de homosexueel van de nachtelijk orgie van Sodom. En dit is met recht sodomie. Een volkomen losmaken van de band tussen sexuele gemeenschap en liefde.

Romeinen 1:26 en 27

Ongetwijfeld vindt U hier een beschrijving van homosexuele handelingen. Maar de vraag is weer of we hier met de "normale" homosexualiteit te maken hebben of eerder met onnatuurlijke, sexuele zonden.

Paulus spreekt hier over mannen die "de natuurlijke omgang met de vrouw opgeven" en "in wellust voor elkander ontbrand zijn" zodat 'mannen met mannen schandelijkheid bedrijven". We weten allen hoe de homosexuele (zowel als heterosexuele) uitspattingen in Rome voortdurend toenamen in de eerste eeuwen van de christelijke jaartelling. De Romeinse benen waren niet sterk genoeg om de weelde te kunnen dragen. S. J. Ridderbos konkludeert ten aanzien van Romeinen 1: "Paulus heeft het hier over de ongebondenheid a la Sodom" (p. 36). Ook acht hij het niet uitgesloten dat de apostel hier spreekt over "cultische ontucht" en hij karakteriseert het gedrag als dat van "pseudo-homosexualiteit".

• • •

Nu is het wel mogelijk dat sommigen van onze lezers, als ze het geduld gehad hebben mij tot hier te volgen, met de verontwaardigde vraag te voorschijn komen: "Wat? Kent, volgens U, de H. Schrift dan geen veroordeling van de homosexualiteit, zoals wij die ontmoeten?"

Mijn antwoord is dat de Bijbel ongetwijfeld de homosexualiteit veroordeelt. Wilt U teksten? Goed. Hier zijn er enkele.

Genesis 1:27: "En God schiep de mens naar Zijn beeld . . . man en vrouw schiep Hij hen . . . **en God zeide: Weest vruchtbaar en** wordt talrijk; vervult de aarde, onderwerpt haar, heerst . . .".

Genesis 2:24: "Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, **en zij zullen tot één vlees zijn"**.

Matth. 19:4: (De Here Jezus vraagt:) "Hebt gij niet gelezen, dat de Schepper hen van den beginne als man en vrouw heeft gemaakt?"

1 Cor. 7:7: (de man) "is het beeld en de heerlijkheid Gods, maar de vrouw is de heerlijkheid van de man".

Vele andere teksten zouden genoemd kunnen worden. Maar zoveel is wel duidelijk dat God man en vrouw voor elkaar geschapen heeft. Het sexuele verschil heeft een doel. Een dienend en vervullend doel. Het man-zijn en het vrouw-zijn roept om een huwelijk.

Hiermede komen we tot de diepste analyse van de homosexualiteit. In alle homosexualiteit, de incidentele, zowel als de blijvende, ontmoeten we een *verstoring van de scheppingsorde*. Voor hen (ongelovige wetenschapsmensen ook), die de scheppingsorde niet aanvaarden heeft het afwijzen van de homosexualiteit altijd iets willekeurigs, iets van de *majority rule*. Maar de homosexualiteit staat niet op één lijn met het schrijven met de linkerhand in een omgeving waar de meesten rechts zijn. Schrijven kan zowel links als rechts gedaan worden, maar het vervullen van de scheppingsopdracht van de sexen kan niet plaats vinden in de homosexuele verhouding.

Als homosexuelen een "huwelijk" sluiten *wil* één van de twee "man en vader' zijn en *moet* de ander "vrouw en moeder" zijn. Dat betekent dus dat de *heterosexuele* verhouding gespeeld moet worden in de *homosexuele* gegevenheid. Men kan zich gemakkelijk voorstellen, dat we hier dus altijd met een explosieve situatie te doen hebben. Het homosexuele "huwelijk" is altijd het proberen om een ronde spijker te passen in een vierkant gat. De scheppingsorde kan niet genegeerd worden. Wie dat doet wordt teleurgesteld. God handhaaft Zijn orde.

Maar dit betekent ook, dat in het helpen van de homosexuele naaste we met een complex van faktoren te maken hebben. Met de veroordeling van enkele, geïsoleerde daden van homosexueel gedrag zijn we stellig niet klaar. Doch hierover meer in een laatste artikel.

R. Kooistra.

Ondergrondse Kerk

In dit nummer beginnen wij met een serie artikelen over de "ondergrondse kerk". Het is een verhaal van een baptisten predikant, die tenslotte bevrijd werd en naar Amerika kon uitwijken. De kerk, die hij in Roemenië diende, is er nog en het is geen vlucht geweest, dat deze predikant naar de West uitweek. Het is veeleer een poging om de christenen in het westen "first-hand-information" te geven over wat hun geloofsgenoten in communistische landen nog steeds moeten doormaken.

Het is geen verheffende lektuur. Wij willen het sterker zeggen: het staat u tegen. Het lijkt op een verhaal uit het verleden, want wij kunnen het haast niet voor mogelijk houden, dat dergelijke toestanden tegenwoordig nog bestaan. Wij willen nog wel geloven, dat men in Hitler-Duitsland gruwelijke wreedheden heeft gepleegd, maar wij dachten dat wij er nu wel over heen waren.

Het zijn echter niet de gruwelen, waarom wij dit relaas aan onze lezers doorgeven. Het is veeleer om u op de hoogte te brengen van wat mensen moeten lijden om de naam van Jezus Christus. Wij kennen die term wel, maar de betekenis ervan ontgaat ons grotendeels. Dat men u om de naam van Jezus Christus van uw vrijheid berooft, u lichamelijke martelingen doet ondergaan, u tracht te "brainwash"en is veelzeggend. Maar wat hebben wij er voor weet van? Wij kunnen er haast niet in komen, wat dit zeggen wil. Goed, laten de mensen het hier niet met u eens zijn, laat men zelfs de godsdienst als ouderwets en onwetenschappelijk bestempelen, maar men respekteert u als u wilt geloven. Niemand valt u er om lastig, tenminste niemand zal er aan denken om u uw vrijheid te ontnemen, laat staan om u lichamelijk letsel toe te brengen, omdat u gelooft. Maar in het oosten van Europa liggen de zaken anders, alle berichten over moderatie van het communisme ten spijt. Daar valt men u wel aan uit haat tegen Jezus. Daar tracht men uw geloof als staatsgevaarlijk weg te werken en men ontziet niet veel om dit doel te bereiken.

Waarom die christenen wel en wij niet? Waarom moeten die mensen zo vreselijk geheim te werk gaan om samen hun God te dienen en kunnen wij beslissen of wij zin hebben om naar de kerk te gaan of niet? Waarom wordt die mensen het liefste dat zij hebben ontnomen terwille van hun geloof in God, terwijl in ons land aan de kerk alle burgerlijke eer wordt toegekend en predikanten vaak een bevoorrechte positie innemen? Omdat wij betere christenen zijn dan zij? Omdat wij beter geleefd hebben dan zij? Omdat onze dienst aan God echter, oprechter, meer liefdevol is dan de hunne? Die vragen stellen is het antwoord erop geven.

Wij kunnen het stellig niet toeschrijven aan onze verdienste. Wat hebben wij in Gods oog boven hen? Is ons leven zodanig, dat God ons meer genadig moet zijn dan hen? Het is zelfs nog maar de vraag of God ons meer genadig is. Heeft Jezus niet gezegd, dat diegenen zalig zijn, die om Zijn Naam vervolgingen hebben te doorstaan?

Als wij aandachtig lezen wat die mede-christenen in Oost-Europa (en waarschijnlijk in China eveneens en wie zal zeggen in hoeveel landen nog meer) meemaken, dan vergeten wij hen stellig niet wanneer wij in ons gebed tot God spreken.

D.F.

MOSKOU: Het verongelukken van Yuri Gagarin heeft in de Sovjet-Unie grote verslagenheid gewekt. Hier een beeld uit Moskou, waar op het Poesjkin-plein een erewand werd opgericht met de portretten van Gagarin en de eveneens omgekomen piloot kolonel V. S. Serygin.

Brant Travel Service

BRANT STREET, BOX 399

Burlington, Ont.

Tel. 632-0720 — Bij geen gehoor 637-1172

De experts op het gebied van groepsreizen tegen de VOORDELIGST mogelijke tarieven.

Vanwege het groot aantal mensen, dat reeds heeft ingeschreven gaan de volgende groepsreizen DEFINITIEF door: 10 MEI; 1 JUNI; 5 JULI; 13 JULI; 20 JULI; 27 JULI; 3 AUGUSTUS, etc. Alle voor een duur van 3 weken.

Dit is slechts een klein aantal van de reizen, die wij U aan kunnen bieden.

BOEK NU

7,000,000 to be given away in the PEERS, ALBERTA area

The governments of Canada and Alberta recently signed an agreement in which they will spend 7 million dollars in the Peers area to develop this potential farmer's paradise and tourist's haven. There is much land available at low cost for farming. The government project wil spend some 1½ million dollars to aid farmers, for example, by giving interest-free loans for land clearing with no repayment for 5 years. Many people are already beginning to take advantage of this project. The Peers Christian Reformed Church would like to see our people avail themselves of this tremendous opportunity NOW while it is available to YOU!

The Peers Christian Reformed Church welcomes your interest in this government project and invites inquiries from farmers and prospective farmers who would like to take advantage of this project.

For further information, contact either

MR. GEORGE MONSMA, P.O. Peers, Alberta OR REV. P. C. HOGETERP, P.O. Peers, Alberta

(Mr. Monsma is area representative in this Project and will be able to give you all the information and help you need.)

(Rev. Hogeterp has been the pastor of the Peers Christian Reformed Church for 1½ years.)

AN UNEXPECTED EXPERIENCE

The Word of God on Russian ships

While the Lord froze up the St. Lawrence River with such might that for 26 days no ship could move in the Port of Montreal last January, He thawed out many a heart and gave us opportunities to sow the seed of His Good News. During the freeze-up a total of 10 English, Danish, Swedish, German and Russian ships were caught in Port. In fairness to all we decided to hold our Sunday 'Folk Service On Board' on each ship. For many this was an unusual experience, for nearly all it was the first time that the church came on board in the context of a service. It proved to be rewarding in every sense. The Folk-Singers were regularly in top form, and so were the girls who tirelessly assist us with their recitations. We are thankful for this fine team.

Outstanding in this winterseason has been our contact with the Russians. It really started at Christmas. Discovering a Russian freighter which sported an illuminated Christmas tree in its aftermast, we boldly approached them with an invitation to our Christmas program at the Montreal Sailors' Institute. Though they confessed to be atheists they decided to come anyway. Invitations to two other Russian freighters met with the same response. As a result some 60 Russian seamen besides a host of other seamen came out. Encouraged by this response, we tried to arrange for a 'Folk-Concert on board'. (We felt we could hardly suggest a worship-service.) Surprisingly this suggestion as well met with enthusiastic approval. A concert, we thought, might create a link, break the ice, allow us to fraternize, permit us to penetrate, give us a chance to make personal contacts. And only God knew what kind of opportunities could come out of this. The first encounter, we felt, would make us or break us. As it turned out they were as nervous and as jittery as we were. But music has a soothing effect.

The mess-room was packed. Everyone was there. And in the audience a Russian exchange student, teaching at McGill University, a man of the Party offered his services as an interpreter. Though he did well, he had some awkward times trying to translate such titles as: 'When the saints go marching in', 'Sinner-man' and 'Angels watching over you'. I had prepared a little Russian statement to which the audience listened politely and to which they responded with enthusiastic applause, perhaps more because my torture of their language had ended, than because of the kind statements I had been making.

Tiny De Vries, while reading a beautiful poem suggesting submission to Jesus Christ who is the Way, the Truth and the Life, was photographed against a blazing background advertisement in red and silver which read: Communism is the way to Truth and Happiness . . . Following the concert we had a time of exchanging courtesies and presents. All of us received medallions, chocolate bars and informative material on Russia. For the Padre there were three books: Grammar, syntax, Elementary and advanced sentence construction in Russian. (Now I knew they hadn't understood a word of my prepared statement.)

From our side there was a large carefully prepared box of literature together with some 'other materials'.

A social closed the evening, the first one on a Russian freighter.

And so began a series of involvements and contacts with other Russian vessels, a sudden remarkable support from the Commandant in charge of the entire Russian merchant navy fleet, more concerts, more names we learned, more people we met, more 'other material' we managed to hand out until, . . . yes, until the time runs out.

Just recently a Canadian exchange student at the University of Moscow was accused of subversive action, according to Izvestia — a Russian newspaper, since he was 'sowing the seeds of doubt' among his fellow students. As a result he was expelled. Actually we are daily expecting a similar fate.

Pray therefore that this door, which swung open so widely, may not be closed.

Rev. H. Uittenbosch,
% The Montreal Sailors' Institute, 165 Place d'Youville,
Montreal 1, P.Q.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A
Mich. 49508

HOMOEOPATHIC REMEDIES
in all potencies
The Largest Stock in Canada
Established 1868
D. L. Thompson Co.
844 Yonge St.
Toronto 5, Ont.

Lambert Huizingh
Acredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits
•
1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

Death

Death loves
Blood flows
Fear sings
Agony dwells
Heat burns
Heroes die a horrible
death
Extinction gropes the
souls
Of those who harden the
heart
Strong become weak
Rich become poor
Silence roars
Pain frees
Death is inevitable

G. Verstraete

Sleep

Darkness kisses
The celestial mountain
tops
Silence hovers
Over the sleeping world
No one stirs
In the deserted streets
Dark shadows spread
Their gigantic arms
to engulf all
In a restless
Peaceful sleep
No one is awake
But One
His eye guards
The earth below
His wings protect
Good and bad
His love remains
Forever
Sleep
Sleep
Someone cares

G. Verstraete

IN THE MARGIN

Poems usually have more margin than prose. This situation invites "marginal remarks". Let me say a few words about the two poems above these lines.

Gerrit Verstraete's poetry is an experiment in communication. It may be true that all poets wish to communicate. Yet, in Verstraete's work this intention becomes more outspoken.

He writes poetry for the young. They responded with appreciation when I let them read these free verses. Older ones hesitated and were non-committal. Young ones said: "This is good", older ones: "Kind of interesting". Yes, kind of. That's what you say when you are not quite sure.

Now, my reader, don't admire these poems because the youth likes them. You don't *have* to like them, you know. You don't even have to like them to belong to the in-generation.

The first one is dark. It reads easily. The words flow almost effortless. Did Verstraete just grab a number of nouns to link them to a number of verbs? Or is there a message? Think of *heroes die a horrible death* and of *death is inevitable*, lines markedly relevant now, though they were written months (years?) ago.

In order not to leave you in the complete dark, I add a second one. Can we sleep? Yes, Verstraete says, *someone cares*. It is good to know Him. To hear about Him. To throw oneself in His arms. For He is *the answer*.

How about it?

R. Kooistra

FEUILLETON

Late Lente

door Hugo Kingmans

(27)

Marie wacht nog geruime tijd met het sein "veilig" te geven. Maar dan durft zij het toch doen. Jannes en Symen hebben reeds een deel van het hooi en stro vergaard, zodat zij de schuilhoek binnen kan gaan en de opening naar het tweede hol vrijmaken.

"Komen jullie er maar uit, ze zijn verdwenen," roept Marie. Stijf en stram komt het viertal te voorschijn. Ruim twee uur hebben zij, schier roerloos, in dat hol gezeten en gelegen.

"Die kerels hebben weer een behoorlijke ravage aangericht, maar niets ontdekt," zegt Marie opgewekt.

"Met man en macht zullen we helpen de boel weer op pootjes te zetten," merkt Klaas op.

"Juffrouw," zegt de piloot, "als nu dit hol leeg gevonden was, wat was er dan gebeurd?"

"Ja, dat weet ik niet," antwoordt Marie. "Niet veel goeds, denk ik."

"In elk geval was het hele stel meegenomen," zegt Gerrit. "Zo niet erger. Dat risico lopen we allemaal."

"Maar ik vind het toch geweldig," verbaast Fred Hoeksema zich. "Als ik gevonden was dan...."

"Hadden we allemaal de kogel gekregen, behalve jij," vult Klaas aan.

"Twee van je makkers uit de machine zijn dood," zegt Marie zacht. "En drie zijn er gepakt."

"Twee dood... Drie gepakt... En ik..." Fred Hoeksema staart zwijgend voor zich uit. "Hoe weet u dat?"

"Van die drie kwam een Duitser op een motor zeggen. Van die twee vertelde Petrusman uit Doesburg, je weet wel...."

"Die vuile Landwachter? Was die erbij? Als ik hem alleen tegenkom krijgt hij onmiddellijk een blauwe boon van mij," sist Klaas.

Later vernemen zij, dat Jannes en Symen tegen de muur hebben gestaan en dat het misschien een haar heeft gescheeld, of ze waren doodgeschoten. Want natuurlijk zouden ze niets verteld hebben.

Enkele dagen vertoeft Fred Hoeksema er nog. Hij is er zelfs een avond en een nacht geheel alleen. De hele ploeg illegalen is in actie, waarvoor weet hij niet, evenmin als Marie.

"Ik vraag zo weinig mogelijk," zegt ze. "Wat niet weet, wat niet deert. Ze vertellen ook zelden wat."

Maar de volgende avond komen er vier zó vergenoegd terug, dat de piloot vragen moet: "Jullie konden wel eens een goede slag geslagen hebben."

Het hele stel zit dan in de ruime keuken. Meta, de koerierster, is nu ook aanwezig en heeft hele gesprekken met de piloot.

"Wat er precies gebeurd is, ja dat wordt niet verteld, maar ik weet, dat er een geslaagde overval op de gevangenis in Arnhem is gedaan," antwoordt Gerrit. "Frits (dus de dominee, denkt de piloot) is bevrijd en nog enkele anderen meer. Wat zullen die Moffen woest zijn!"

Meta knipoogt naar Fred Hoeksema.

En dan begrijpt hij: het edele viertal heeft aan die overval meegedaan. Maar die praten daarover met geen woord....

Intussen wordt er gewerkt om de piloot weg te krijgen. Hij heeft besloten over Delfzijl te gaan. Misschien kan hij nog contact krijgen met zijn ouders in Groningen.

Als het tijdstip van vertrek daar is — hij is gekleed als zeeman, zoals zijn persoonsbewijs luidt — houdt hij lang, de handen van Marie Saalmink vast: "Dank, dank voor alles, eh... Marie; ik mag je wel bij je voornaam noemen, hé, zoals de anderen. 'k Hoop je nog eens te ontmoeten onder betere omstandigheden. Je bent een dappere vrouw, net als Meta...."

"Opschieten!" buldert Gerrit. "Complimentjes hebben we niet nodig. Zorg maar, dat de invasie spoedig komt. Anders is de hele illegale beweging hier opgerold. Zeg dat in Engeland. En je komt hier niet weer vóór we bevrijd zijn, begrepen?"

Op de farm "Zwolle", in de buurt van Granum, wordt ook hevig naar het einde verlangd.

Het is precies zo gegaan, zoals het gezelschap het die avond op het terras besprak: Canada stond direct aan de zijde van Engeland. En later, toen Japan eveneens aan de oorlog deelnam, zaten ook de Verenigde Staten er in. Bovendien — dat alleen was niet verwacht — rukten Hitlers troepen Rusland binnen. Het nauwelijks een jaar geleden gesloten verdrag tussen die twee landen was niets dan een vodje papier.

In Ottawa, tenminste in een landhuis in de buurt van de hoofdstad, woonde prinses Juliana met haar kinderen.

Overigens is in Canada zelf niet zoveel te merken. Op de farms heeft men zo goed als geen last, of het moet zijn dat de suiker schaarser wordt.

Het enige wat benauwt in talloze gezinnen, is dat duizenden jongemannen naar Engeland zijn nadat zij eerst een korte tijd in eigen land zijn gedrild. In Engeland wachter zij op... ja, waarop? Op de invasie. Die moet er komen, hoe dan ook.

Vele vrijwilligers melden zich aan. Jongelui als Jim Davidson en Bill Red. Ook ouderen, die als legerpredikant dienst doen. Maar de overgrote meerderheid is niet vrijwillig gegaan. Evenals in Engeland is ook in Canada de algemene dienstplicht ingevoerd en zo is ook John Stelmaker junior ongeveer een jaar na het uitbreken van de oorlog opgeroepen.

Reeds drie maanden later is hij naar de overzijde gezonden, om in Engeland verder te worden opgeleid. Het land is overdekt met militaire kampen en vliegvelden. Evenals in Amerika en Canada is vrijwel alle industrie oorlogsindustrie geworden.

John schrijft geregeld naar huis. Bijna met de regelmaat van de klok komen de brieven, bewijs, dat de organisatie perfect is. Hij deelt alles omstandig mee, mag alleen geen namen vermelden van zijn verblijfplaats en van zijn onderdelen.

Natuurlijk is er geen contact met Holland. Wat hebben ze op de farm meegeleefd met Holland, als zij de radioberichten vernamen: 10 mei 1940 ook Holland verraderlijk overvallen, evenals een maand eerder Denemarken en Noorwegen. Reeds vier dagen later de capitulatie, omdat men tegen de overmacht niet opgewassen was. Engeland en Frankrijk waren praktisch niet in staat te helpen. Engeland was lang niet gereed. Frankrijk wel, maar de interne toestanden deugden niet. Anders was dat land niet in zes weken onder de voet gelopen. De Nederlandse regering naar Engeland gevlucht, ook de koningin. Want alleen het leger had gecapituleerd, de oorlog tussen Holland en Duitsland duurde voort. Aan de zijde der geallieerden vochten Hollandse vliegers, Hollandse oorlogs- en koopvaardijschepen.

Hoe de toestanden in Holland zelf waren, kon John Stelmaker niet gevaar worden. Je vernam wel het een en ander door de radio en de kranten schreven wel over Holland, maar het rechte kwam je toch niet te weten. En — met de familie was geen enkel contact.... Opa Stelmaker in Zwolle was de zeventig al gepasseerd. Zou hij nog in leven zijn?....

Tot er via het Internationale Rode Kruis een overlijdenskaart kwam: Opa Stelmaker was al drie maanden overleden. Toen wist hij meteen, dat de broer en de zuster nog in leven waren, want hun namen stonden eronder. Schier dagelijks denkt hij aan Holland, hoewel hij zorgen genoeg heeft. Want het overgrote deel der mannelijke krachten is aan Canada onttrokken. En toch moet het land bebouwd en de oogst binnengehaald, hoe groter de oogst hoe liever zelfs. De farmers, met te weinig krachten, helpen elkaar. Vrouwelijke hulp wordt nu niet versmaad. En zij slaan zich erdoor. En dan is er de zorg voor John. Hij maakt het, blijkens zijn brieven, gelukkig goed, maar hij is nog niet in het gevaar.

Tot — opeens, de brieven blijven uit. In zijn laatste brief schreef John, dat er "iets aan de hand was". Allerlei geruchten gingen in zijn legergroep rond, maar het rechte wist niemand. Zij moesten zich alleen gereed maken. Alles werd voorbereid, ja... waarvoor?

Twee volle maanden, die spanning brachten, waren er verlopen, toen er een brief van John kwam uit... Noord-Afrika!

Daar was de Duitse generaal Rommel dóórgestoten, bijna tot Egypte toe. Rommel, de "woestijnrat". Maar Montgomery, de Engelse opperbevelhebber, werd hem de baas en joeg hem steeds verder voort, Afrika uit. Een onderdeel van dat leger was een Canadees legerkorps, en dat was dat van John! Hij zat in de voorste gevarenzone. En de gebeden verdubbelden. In spanning ziet de wereld toe. Als het niet onder woorden wordt gebracht, wordt het gevoeld: daar in Noord-Afrika gaat de zon van Hitler onder, zoals eertijds Napoleons roem in de sneeuwvelden van Rusland ten onder ging. Trouwens, de Duitser krijgt in Rusland ook klop.

Er landen ook Amerikanen in Afrika, oprukkend naar het oosten, En Montgomery drijft Rommel naar het westen! Die komt ertussen te zitten. Althans zijn leger. Hijzelf verlaat per vliegtuig Afrika, om in Berlijn Hitler verslag uit te brengen. In ongenade is hij nog niet gevallen — nog niet, dat komt later — hij wordt zelfs bevorderd tot veldmaarschalk en aangewezen om de Atlantik-wal te verdedigen, om de invasie te keren; de invasie, die al maar uitblijft. Waar is het wachten toch op?

En wat voert John uit? Ze vernemen niets van hem. Het leger is "op drift" en dan loopt de post niet zo goed.

Dan komt er opeens weer een brief. Het is slechts een kort epistel, maar na de spanning zijn ze er nog blijder mee dan met een lange brief. Hij is bij de troepen die Noord-Afrika verlaten hebben en naar Sicilië zijn overgestoken.

Italië moet in 't hart worden geraakt.

De berichten delen mee, dat er op Sicilië haast niet gevochten wordt; de Italianen geloven het wel! De grootste tegenstand zal er straks komen van de Duitsers, die zich met hele legerkorpsen in "de laars van Europa" bevinden.

En dan houdt de hele wereld de adem in; dát is de langverwachte invasie! Niet op Sicilië, niet in Holland, niet in België, maar op het schiereiland Bretagne. De rotsige kust van Frankrijk.

Het Kanaal is bedekt met schepen van allerlei soort en allerlei nationaliteit: de duizenden en nog eens duizenden soldaten, die naar dit moment hebben gehunkerd, worden overgebracht. Mét hun uitrusting. Mét hun honderden tanks. Mét hun benzine. Mét hun keukens. En met wat er verder tot de legertros behoort. Nog nooit heeft de wereld zulk een legermacht zien overbrengen. En dat terwijl honderden vuurmonden van de Atlantik-wal af hun granaten naar de schepen in zee smijten.

En dat, terwijl eveneens honderden Duitse vliegtuigen hun bommen neerwerpen in oorverdovend lawaai.

(Wordt vervolgd.)

Love, Killed in Action

A sermon preached on April 7, 1968

Then said Jesus, "Father, forgive them; for they know not what they do." Luke 23:34.

On Sunday, April 7, in most of our churches, the late Dr. Martin Luther King was remembered. This promotor of non-violence was killed by an act of violence. Below we present a sermon given by one of our ministers (which arrived too late to be published in last week's issue.).
Editor.

Dr. Matrin Luther King Jr. is with us no longer. By the grace of God, he has done his share. He faced many dangers, he was threatened often with death, several times he was imprisoned, he was once nearly stabbed to death and now, finally, he has been shot to death at the early age of 39.

The man who made non-violence his life's motto, found death himself by an act of brutal irresponsible and senseless, stupid violence.

And because of this tragic event the hearts of many cities in the U.S.A. are burning, much blood is being shed, white people and black people are the victims of new outbursts of racial violence — which some claim to be necessary to revenge the death of the preacher and practitioner of non-violence.

God took his servant home by withdrawing from His minister His protecting hand for only a brief moment. The moment Dr. King leaned over the balustrade of his motel balcony to say a few friendly words to one of his friends, was also the moment that the sniper's bullet destroyed the life of this brilliant man of God.

We must be silent. We must not ask questions too high for our understanding. We must find our rest in God as a child takes shelter in her mother's arms.

There is no other place we can go to. There is no other solution or safety in the crucial times in which we live.

God does not only have the answer; it is much more: He is the answer.

God so loved the world, the white and the black people, that He gave his only begotten Son — to be killed by whites and blacks, and by all people.

This is a sermon about **love, killed in action.**

It's the way Martin Luther King departed. It's the way many went before him and many will go after him.

But — let us not forget this — this way is opened only because God Himself went that way.

One of the books Dr. Martin Luther King wrote, is entitled: **"Strength to Love"**. In this book you will find a sermon on the text for this morning: Jesus' first word on the cross. The title of that sermon is **love in action.**

The sermon was written by Dr. King while he was in jail in Georgia. Then he remembered Jesus' prayer: **Father, forgive them; for they know not what they do.**

Jesus said it on the cross. Dr. King said it in Georgia's prison. He said it as Jesus' disciple. He said it, knowing that death might come any day. Happily, he said it, before death struck him down.

In his book Dr. King tells us that he himself had to learn this lesson too. He learned that life is more than just breathing. He knew that there are people who get old and yet they have never really lived; they just kept on breathing.

We cannot live, if we are only interested in our own survival. We surely cannot be Christians, if we just want to live to be old. He who wants to save his life, must lose it.

Dr. King tells us about an elderly Negro woman, whom they called in the days of the Alabama bus boycott: Mother Pollard. King writes: "After she had walked for several weeks, she was asked if she was tired. With ungrammatical profundity, she answered: "Me feet is tired, but me soul is rested."

She attended a mass-meeting where Dr. King spoke, trying to display strength and courage, though inwardly he was depressed and fear-stricken.

At the end of the meeting, Mother Pollard came to the front of the church and said: "Come here, son." King went to her immediately and hugged her affectionately. But she said to him: "Something is wrong with you. You did not talk strong tonight." King answered "Oh, no, Mother Pollard, nothing is wrong. I am feeling as fine as ever." But the old lady had discerning insight. "Now, you can't fool me," she said, "I knows something is wrong. Is it that we ain't doing things to please you? Or is it that the white folks is bothering you?"

Before King could respond she looked him directly into the eyes and said: "I dona told you we is with you all the way." Then her face became radiant and she added in quiet certainty: "But even if we ain't with you, God's gonna take care of you."

If anyone knows this: God's gonna take care of you — that man, that woman, that boy or girl is not afraid anymore.

Not even in the burning cities of the U.S.A.

It has helped Dr. Martin Luther King tremendously.

He reminds us of a motto which a generation ago was found on the wall in the homes of many Christians down south:

Fear knocked at the door.
Faith answered.
There was no one there.

True faith is love in action. About that faith I will preach this morning. We find this love in its deepest, brightest splendour in our Lord Jesus.

Our text consists of two parts: a petition and a motive.

I. The petition.

Dr. King points out in the outset of his sermon that the text begins with the small word "then".

When did Jesus pray for his enemies? The answer is "then" and here I quote Dr. King's sermon:

Then — when he was plunged into the abyss of nagging agony.

Then — when man had stooped to his worst.

Then — when he was dying a most ignominious death.

Then — when the wicked hands of the creature had dared to crucify the only begotten Son of the Creator.

Jesus prayed for forgiveness. Jesus did not ask God for wrath and death. Or, in the words of Dr. King: "Jesus could have said "Father, get even with them" . . . or "Father, open the flood gates of justice and permit the staggering avalanche of retribution to pour upon them." But Jesus did not do this.

We read the story of Samson. Those Philistines too did not know what they were doing. First of all, they did not know much about Israel's God. Secondly, what did they know about God's special servants, the Nazarites and the Judges? Thirdly, Samson does not strike us as being filled with missionary spirit and zeal. He did not try to tell the enemies of his people why Israel's God alone was God. Finally, he always was tempted to live as if he was not an Israelite and not a Judge and not a Nazarite; he often lived as if he was a Philistine himself, he lived as the Philistine he was at heart and everybody is at heart.

Therefore Samson had many reasons to say: God, My Father, forgive them, for they indeed do not know what they do . . .

But what did he actually say? When he took hold of the two central pillars of Dagon's temple, he cried out: "O Lord God, remember me, I pray thee, only this once, O God, that I may be at once avenged of the Philistines for my two eyes."

Such was his prayer.

And when the pillars broke and the roof came cracking down and the walls crumbled and the whole building caved in and fell flat, he shouted his last words: "Let me die with the Philistines."

This is how Samson spoke; Samson, the imperfect Saviour of his people.

He was willing to die with the Philistines. He did not die for them. He died for himself, for avenge, for anger and for retaliation. He died to kill the people who had put out his eyes.

But when the Lord Jesus came, He told His people: Ye have heard that it hath been said: an eye for an eye, and a tooth for a tooth — but I say to you: whoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also — love your enemies, bless them that curse you . . .

And Jesus did not only teach love — He showed love, he practised love, he lived love. He loved his own to the end and his enemies even on the cross. So he said, when crucified: Father, forgive them . . .

We often are so different from Jesus in the way we live, think and act. When Christians meet or do things together, they are full of power-struggle; they hate each other and are even willing to drink each other's blood in defense of the Kingdom of God.

No, we don't mean that you should not become involved and that you should not stand up for your honest opinion and your deepest conviction.

But often we are not even doing this. We are just fighting, eating each other, cutting each other up.

To say it in the words of Dr. Martin Luther King: "How often are our lives characterized by a high blood pressure of creeds and an anemia of Christianity . . . We talk passionately about peace, and at the same time we assiduously prepare for war . . ."

King refers here to the answer given to Jeter's question: "How often shall my brother sin against me, and I forgive him?" You know the answer. Not seven times but unil seventy times seven. There is no end. Dr. King says: "After you have forgiven 490 times you cannot refuse forgiveness the 491st time. Forgiveness is not an occasional act, it is a permanent attitude. Forgiveness is not a matter of quantity, but of quality.

Do you possess this quality? This quality by which you want to follow Jesus and forgive your enemies?

II. The motive.

Jesus stated also his reasons for praying what he requested from God. Jesus added: For they know not what they do. Jesus excused his enemies because of their misunderstanding.

It is with these words that Stephen fell asleep under the murderous hail of stones. This was the strength and the prayer of the early Christian martyrs. This prayer was again alive in the days of the Reformation: many a martyr at the stake made Jesus' first words on the cross his last ones, like Stephen. The prayer is prayed by Christians whenever there is a painful turn in the events of world history.

Martin Luther King prayed this prayer in prison. He preached this prayer many times. He had no time to say these words at the moment he was assassinated, but neither did he have to say these words, for they were so much a part of his whole life.

Yes, Jesus' enmies did not know what they were doing. Many did not realize that they nailed their Saviour to the cross. Peter said later too: You did it in ignorance.

The cross shows God at His best and people at their worst. It shows: God giving His son, people killing their best son.

The people knew much, yet not all of Jesus. Their unbelief was their blindness. Caiaphas condemned Jesus because Jesus confessed to the Jewish council that he was the Son of God. Pilate knew that Jesus was innocent. The people considered Jesus to be the Son of David. Yet, nobody protected Him when soldiers nailed Him to the cross.

The question has been asked: was their ignorance the real reason for forgiveness? No, it cannot be. It can be an excuse, but not a reason. It can be a motive, but not a ground.

It has also been said that Jesus just wanted them to know that His prayer for forgiveness actually was a prayer for postponement.

It cannot be denied that the soldiers, the people, the governors, the leaders needed more forgiveness than only for this single act. And this may well provide us with the key of understanding.

I think it is well possible that in this prayer we have Jesus' immediate reaction to an impending danger.

The first word on the cross is part of a dialogue between God the Father and His Son in the human flesh.

The Son knows that each hammerstroke on the nails through His hands is a stroke on the anvil of God's wrath. God could interfere. The man Jesus does not want this to happen. Human sin once again is endangering God's plan of salvation. He pleads with God: "Father, wait; Father, they are certainly not aware of what they are actually doing . . ."

In this way we have been saved. We could only be saved because God kept his angels home. We could only be saved because God kept his wrath bolted up behind the bars of his longsuffering mercy.

Oh, let this miracle of grace make us all willing and eager to seek salvation in such great and wonderful love.

Let us also follow the example of Christ on other levels.

The white people who hate the black also are blind. The argue that Negroes are inferior and all coloured people for that matter. In Canada they consider our Indians to be inferior too. Yet the white man thanks his first winter's survival in America to the friendliness of the Indians of the Eastcoast around Plymouth.

King gives the following example of startling ignorance. They will reason:

All men are made in the image of God;

God, as everyone knows, is not a Negro;

Therefore, the Negro is not a man.

This is what many good churchgoing people believe. Inwardly they still believe that Negroes are cattle, not people. A Negroe man is a boy, never a man. Negroes breed, but are not married. King explains how.

People don't know that great anthropologists, like Ruth Benedict and Margaret Mead, agree that "though there may be inferior and superior individuals in all races, yet there is no superior or inferior race." People forget "that there are only four types of blood and that these four types are found within each racial group."

People don't realize that a white man can live with the heart of a black man and that a black man can live with the kidney of a white man.

People forget that God has made "of one blood all nations of men" (Acts 17:26).

Christ by His cross has overcome the darkness of sin.

We live because He died.

Now, let us live the new life to its fullest.

Jesus gave Himself: Love, killed in action.

Let us not hesitate to respond. Let us give our life to Him. Let us live a life of love in action. If necessary, let us too present love killed in action.

And remember: important is not how long you live, but how much you live. Amen.

VOORTMANS
snack-time favorite

The sweet 'n spicy flavour of VOORTMANS speculaas makes this cooky a favorite with kids and grownups alike. Here's an anytime favorite for after-school snacks, lunchboxes or coffee-breaks. Mom will love them too, they're so economical. Get them soon at your favorite store, you'll be glad you did.

...taste the delicious difference

JONGE BOOMPJES VERKRIJGBAAR BIJ KWEKERIJEN VAN "LANDS AND FOREST"

(Can. Scene) — Als U van plan bent om bomen te planten in die lege velden, dan is het nu tijd om de jonge boompjes te kopen bij het "Department of Lands and Forests". Zg. "seedlings" voor aanplanting of beplanting ter bescherming van gewas en gebouwen, zijn thans beschikbaar bij dit departement voor grondeigenaars in Ontario, die tenminste twee acres grond bezitten. De prijs is redelijk — een cent per stuk of $10.00 per duizend. De Schotse den kost iets meer, n.l. $14.00 per duizend.

Zij die bomen willen planten voor de productie van hout, voor het tegengaan van erosie of voor waterscheiding kunnen het beste zg. "white" en "red pine" (dennen), "white" of Noorse spar, de es, of de "silver maple" nemen. De keuze hangt in belangrijke mate af van de grond en van de vochtigheid. De Carolina populier en de witte en Noorse spar zijn het best geschikt voor bescherming tegen de wind. De Schotse den wordt het meest gebruikt voor kerstbomen.

Een aanvraagformulier voor het bestellen van bomen kan verkregen worden bij het dichtstbijzijnde kantoor van Lands and Forests. Om teleurstelling te voorkomen dient U het zo spoedig mogelijk in te sturen.

DATUM CENTRALE

20 april 1968	Filmavond, gesponsord door de Chr. Action Foundation Inc., 8 P.M. Chr. Educational Centre, Hamilton, Ont.
22 april 1968	Filmavond Dik Trom etc., Wellandport, Ont.
24 april 1968	Christian Business Men, 10 a.m. in the Holiday Inn at Oakville, Ont.
24 april 1968	Filmavond Dik Trom etc., Bowmanville, Ont.
26 april 1968	Filmavond Dik Trom etc., Brantford, Ont.
27 april 1968	Convention Chr. Labour Association of Canada, in Toronto, 9.15 a.m. in West Humber Collegiate Institute, 1675 Martingrove Rd., Rexdale, Ont.
27 april 1968	Filmavond Dik Trom etc., Trenton, Ont.
4 mei 1968	Filmavond Dik Trom etc., Burlington, Ont.
8 mei 1968	Convention Federation of Chr. Ref. Ladies Societies, 10 A.M. in McMaster University, Hamilton, Ont.
11 mei 1968	Annual membership meeting of the A.R.S.S. in Hamilton, Ont., Chr. Education Centre, 521 West 5th Street.
3 july— 9 augustus 1968	Summer Course 1968 sponsored by the Ontario Alliance of Chr. Schools and the A.R.S.S. in Timothy Chr. School, Toronto, Ont.
2-5 augustus	Ontario Student Conference, sponsored by the A.R.S.S., at Bolton, Ont.
5—17 en 19—31 augustus 1968	Summer Camp for Retarded Children, sponsored by the Ont. Christian Association for Exceptional Children, at Camp Medeba, West Guilford, Ont.
23-26 augustus	Alberta Student Conference, sponsored by the A.R.S.S., Calgary, Alta.
30 augustus — 2 september 1968	B.C. Student Conference, sponsored by the A.R.S.S., at Cultus Lake, B.C.

De meeste van deze samenkomsten zijn geadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

VARIA

Spionnage

Dank zij een bijna compleet netwerk van satellieten, die zo'n 22.000 mijl boven de aarde in het heelal zweven, kunnen militairen en regeringspersonen in het Pentagon in Washington op het televisiescherm practisch de gehele wereld overzien en dus van minuut tot minuut nagaan wat er al zo gebeurt. Momenteel zijn er 19 satellieten in de lucht, maar het plan is om er nog acht meer uit te zenden, want er zijn 27 satellieten nodig om het netwerk compleet te maken.

De uitzendingen worden gedaan vanuit verschillende stations, inbegrepen tenminste twee schepen van de Amerikaanse marine voor de kust van Vietnam. Alles wat deze schepen, die voorzien zijn van zeer sterke telescopen, kunnen waarnemen op de kust wordt op hetzelfde moment doorgegeven naar Washington. Maar het geeft de Verenigde Staten tevens de kans om in contact te blijven met hun eigen troepen, waar deze zich ook bevinden, zelfs als hun telefoonlijnen door vijandelijkheden zijn vernield of radiocontact door slecht weer wordt bemoeilijkt.

Het is niet zeker of de "Liberty", dat door Israel's luchtmacht werd aangevallen tijdens de recente Israeli-Egyptische oorlog, of dat de "Pueblo", dat de Noord-Koreanen in beslag namen, met dit spionnage-systeem in verband stonden. Het is wel opvallend, dat de Amerikanen weinig aandacht aan deze gebeurtenissen hebben gegeven en op vragen of deze schepen spionnage-diensten verrichtten, het antwoord schuldig zijn gebleven. Een feit is, dat Amerikaanse schepen met satelliet-stations worden uitgerust.

De satellieten kunnen wel een stootje hebben. Storing van de signalen is weliswaar niet uitgesloten, maar de storing moet wel heel sterk zijn, wil zij enige invloed op de signalen hebben. Het feit, dat de uitzendingen in directe lijn naar de aarde gaan en dus geen bocht kunnen nemen, heeft men ondervangen door een bepaalde uitzending, indien nodig, via andere satellieten te leiden, totdat een vertikale lijn bereikt is met het ontvangststation.

Het spionnage-systeem begon onder defensie-secretaris Mr. Robert McNamara in 1964 en de eerste uitzendingen vonden plaats in 1966. In juni van dit jaar hoopt men alle 27 satellieten in het heelal te hebben.

*

Nasser in moeilijkheden

Toen Egypte (met andere Arabische staten) in een vijfdaagse veldslag tegen Israel het onderspit moest delven, trad de Egyptische president, Gamal Abdel Nasser af. Dit leek een hele gebeurtenis, maar achteraf beschouwd was het een sluwe politieke streek. Hij trad alleen af om het Egyptische volk als één man te doen vragen, dit toch alsjeblieft niet te doen. En dit was precies de bedoeling. Nu wist Nasser zeker dat zijn populariteit niets geleden had en dat het volk nog geheel achter hem stond. Hij trad dus niet af.

Sindsdien heeft hij meermalen gezegd, dat de oorlog, de heilige oorlog, met Israel niet ten einde is, maar dat inch na inch en welke opofferingen dit ook zal moeten kosten, Israel van Arabisch grondgebied zal worden vedrongen.

Dit hebben de mensen geloofd en zij zijn er door begeesterd. Maar het gaat te lang duren. De Egyptenaren geloven het niet meer. Er is geen sprake van een terugdringen van Israel, maar er is wel een aanhoudende inflatie en de corruptie in regeringskringen neemt eerder toe dan af.

Men steekt zijn ontevredenheid dan ook niet onder stoelen of banken. Toen Nasser onlangs fabrieksarbeiders dicht bij Caïro toesprak, schreeuwden de mannen: "Het roer om, het roer om, het roer om!" Andere arbeiders trokken de straat op om van hun misnoegen blijk te geven, terwijl duizenden studenten relletjes veroorzaakten en slaags raakten met de politie.

Nu de bevolking in beroering komt, blijft het ook niet langer rustig in het leger. Daar werd tot nu toe geen wanklank gehoord, omdat de bevolking in haar geheel achter de president stond. Nu daarin verandering komt, komt er tevens beroering in de kringen van de strijdmacht.

Het ziet er voor Nasser weinig hoopvol uit. Hij ziet wel aankomen, dat hij het land en het volk niet heel lang in toom kan houden, tenzij hij door strenge maatregelen binnenslands verbeteringen kan aanbrengen en buitenslands de sterkere van Israël kan blijken te zijn. Maar de kansen daarvoor zijn uiterst gering. Daardoor is de mogelijkheid niet uitgesloten dat op een goede dag Nasser hetzelfde zal overkomen wat koning Faroek overkwam, toen een zekere Gamal Abdel Nasser hem van de troon stootte.

*

De kosten van een hart-transplantatie

De berichten over de gelukte en mislukte hart-transplantaties nemen zo de gedachten in beslag, dat haast niemand aandacht besteed heeft aan de daaraan verbonden kosten.

Wij weten niet hoe hoog de rekening is geworden voor Mr. Blaiberg, de Zuid-Afrikaanse tandarts, die nu met een nieuw hart rondloopt. Maar wij weten nu wel, wat het de Amerikaanse staalarbeider in Palo Alto, **Californië, die vijftien dagen na de operatie overleed,** heeft gekost. Hoewel de dokter, die de operatie verrichtte en al de andere dokters, die hem daarin bijstonden, hun werk gedoneerd hebben, was de rekening toch opgelopen tot de som van $28,845.83. Hiervan was $21,580 alleen voor ziekenhuisverpleging. De rest, $7,265 was alleen voor bloedtransfusies, die de patient zijn toegediend.

De patient had een verzekering bij Blue Cross, dat de ziekenhuiskosten zal betalen. Maar waar de rest vandaan moet komen is een probleem waar de nabestaanden van de patient zich het hoofd over breken.

Groente- en Bloemzaden

BLOEMBOLLEN, VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, VASTE PLANTEN, ENZ. ENZ.

OOK: HOLL. SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, KROPSLA, BOERENKOOL, BRUSS. WITLOF, ANDIJVIE, POSTELEIN, ETC. ETC.

TEVENS: HOLL. KAMER-PLANTEN.

Holl. of Eng. Prijscourant op aanvrage geheel gratis.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS between Bullock's and Peter's Corners 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.

Open: Daily from 8 a.m. till 9 p.m., Saturdays 9 till 6, closed on Sundays. Phone: 628-6641 Dundas.

NIEUW NEDERLANDS PSALMBOEK

Het nieuwe Nederlandse psalmboek is in de loop van de maand maart verschenen. Daarmee kregen de kerken de definitieve nieuwe psalmberijming ter beschikking, zoals deze door de synodes van de hervormde kerk en van de gereformeerde kerken officieel is aanvaard.

Het nieuw psalmboek kost f 2.50. Hierbij is inbegrepen een toeslag van 25 cent, omdat de hervormde kerk gewoon is op uitgaven als deze een royalty te heffen voor de algemeen kerkelijke arbeid. De gereformeerde kerken, die zulk een toeslag niet kennen, hebben besloten deze voor eenmaal te aanvaarden om een prijsverschil tussen de ene en de andere uitgave te vermijden. Van gereformeerde zijde zal men de opbrengst echter niet gebruiken voor de financiering van algemeen kerkelijk werk, maar voor een nader te bestemmen doel.

De gereformeerde kerken bereiden inmiddels ook de uitgave van een compleet nieuw kerkboek voor. Hierin wordt ook het nieuwe psalmboek opgenomen. Dit nieuwe kerkboek, dat men kan beschouwen als een volledige "kerkbijbel", wordt uiteraard een veel duurdere uitgave en het zal ook nog geruime tijd duren voor deze klaar is.

Verkoop van wapens

De moord op Dr. Martin Luther King staat niet op zichzelf. Het is slechts 5 jaar geleden dat wijlen President Kennedy op gelijke wijze om het leven kwam. Men kan dit moeilijk toeschrijven aan het werk van psychopaten. In de loop van de jaren zijn reeds verscheidene vooraanstaande figuren het slachtoffer geworden van aanslagen. Vier presidenten van de U.S.A. vielen door moordenaarshand: Abraham Lincoln, James A. Garfield, William McKinley en John F. Kennedy. Mislukte aanslagen werden gepleegd op Andrew Jackson en Harry S. Truman. Theodore Roosevelt werd gewond, maar overleefde de aanslag, terwijl Franklin R. Roosevelt slechts ternauwernood aan een aanslag ontkwam.

De presidenten vormen slechts een deel van de lijst. De goeverneur van Louisiana werd doodgeschoten. De Secretary of State William H. Seward was met een mes gestoken in dezelfde nacht als president Lincoln het leven verloor. Senator John W. Bricker werd beschoten in het Senaatsviaduct en vijf leden van het Congress werden geschoten terwijl zij in het Congress gebouw waren.

Amerika heeft vele dingen voor op Europa, doch in de meeste landen van Europa gebeuren dergelijke dingen niet. Maar in de meeste landen van Europa kan men ook geen wapens kopen. Daar heeft men wel een speciale vergunning voor nodig.

Het is een enorme taak voor de regeerders van de Verenigde Staten om de rust te herstellen en de samenleving weer normaal te maken. Waarschijnlijk is naast het herstellen van het onderling vertrouwen eveneens nodig om aan de verkoop van wapens paal en perk te stellen.

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig vraagt volledige inlichtingen bij
C. STEENHOF
(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis
MONTREAL—
AMSTERDAM
$335.—
met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

Nood-opleiding voor predikanten in Indonesie

Aan alle theologische akademies en hogescholen in Indonesië begint men een nood-opleiding voor predikanten. Daarmee hoopt men het grote tekort aan predikanten enigszins te kunnen verminderen. Dit tekort is ontstaan door de ongekende groei van de christelijke gemeenten sinds de politieke omwenteling. Ook voor de strijdkrachten en de gevangnissen is een groot aantal predikanten nodig.

Voor de predikantsopleiding melden zich opvallend veel jonge mannen en ook vrouwen aan. Aan de theologische hogeschool in Jogjakarta, die nauwe relaties heeft met de gereformeerde zending van Nederland, lieten zich 67 jongeren inschrijven voor de nieuwe nood-opleiding. Men kan er echter niet meer dan twintig plaatsen.

Inmiddels leggen de kerken in Indonesië momenteel sterk de nadruk op de consolidatie van de gemeenten. Men beziet het enorme aantal overgangen naar het christendom sterk kritisch, omdat men wil voorkomen, dat de kerk straks voor een groot deel uit "statistiek-christenen" zal bestaan.

KERKDIENSTEN

Radio Nederland Wereldomroep

uitgezonden in de 19 en 25 meterband (15.425 kC en 11.730 kC)

UITZENDTIJD:

5.30 Atlantic Daylight Saving Time
4.30 Eastern Daylight Saving Time
3.30 Central Daylight Saving Time
2.30 Mountain Daylight Saving Time
1.30 Pacific Daylight Saving Time.

WIJ VERZOEKEN U DEZE KOLOM UIT TE KNIPPEN EN BIJ UW RADIO TE LEGGEN

5 mei:	Gereformeerde kerkdienst in Leeuwarden Voorganger: Ds. J. C. van Loon
19 mei:	Hervormde kerkdienst in Zutphen Voorganger: Ds. I. P. C. van 't Hof
2 juni:	(1e Pinksterdag) Lutherse kerkdienst in Den Haag Voorganger: Ds. A. K. van der Mey
16 juni:	Doopsgezinde kerkdienst in Vlissingen Voorganger: Mej. Dr. A. H. A. Bakker
30 juni:	Kerkdienst Vrije Evangelische gemeente Bussum Voorganger: Ds. A. J. Buurman
14 juli:	Hervormde kerkdienst
28 juli:	Gereformeerde kerkdienst in Westzaan Voorganger: Ds. N. A. Schuman
11 aug.:	Hervormde kerkdienst in Vaals Voorganger: Ds. W. van Waasbergen
25 aug:	Remonstrantse kerkdienst in Vlaardingen Voorganger: Ds. C. Beukman
8 sept.:	Christelijke Gereformeerde kerkdienst in Hilversum Voorganger: Ds. H. W. Eerland.

De Wereldomroep zal graag vernemen of deze kerkdiensten goed beluisterd kunnen worden en op prijs worden gesteld. Een programmaschema of een brochure over het installeren van een kortegolf-antenne worden op aanvrage gratis beschikbaar gesteld door: RADIO NEDERLAND, THORNHILL, ONT.

Hoe U drie weken in Nederland kunt zijn, een Volkswagen ter beschikking kunt hebben met 1000 km gratis en toch geld kunt besparen!

Dit jaar komt KLM met een reisplan dat geweldige voordelen heeft als U een bezoek van 3 weken aan familie in Nederland wilt brengen.

U kunt dit doen voor $335.00 vanuit Montreal ($381.00 vanuit Toronto), maar als U zich laat inschrijven voor het Eur-Auto plan, dan krijgt U, behalve Uw KLM-vluchten, bovendien een Volkswagen voor 3 weken met 1000 gratis kilometers, Uw eerste nacht in Amsterdam in een 1e klasse hotel, en betaalt slechts $331,00, gebaseerd op groeps IT tarief, 2 personen in Volkswagen, vanuit Montreal ($377.00 vanuit Toronto). U **bespaart** zichzelf $4.00 en hebt een auto bovendien!

Klinkt U dat goed in de oren?

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

Vraag Uw reisbureau dan vandaag nog om verdere inlichtingen en vraag naar de KLM Eur-Auto folder!

The plover's egg hunt

A favorite pastime in Holland in early spring is the hunt for plover's eggs. It is a hide-and-seek game between man and bird. The bird being the one to hide its olive-green, speckled eggs in the tall green grass where it is hard to find for adult and child alike.

The lapwing, the European crested plover, has its main breeding ground in the lush green pastures of the northern Dutch province of Friesland, but it is found in other areas of the Netherlands as well.

Hunters and eaters

It seems that springtime is divided between egg hunters and egg eaters. To take the eaters first: plover eggs have a very delicate flavor and they find an eager market as soon as they appear in the delicatessen stores.

As for the egg hunter — for whom the season to take eggs from the nests is legally open from March 17 to April 19 — the attraction lies in the sport to find them rather than to eat them. (To avoid all misunderstanding it should be mentioned that to shoot the bird has long been forbidden by law. Since the lapwing is rather prolific in Holland, the one-month open season to hunt its eggs was considered entirely warranted, especially since ornithologists have found that the first four eggs in the nest are usually improperly hatched, so that gathering them as delicacies is harmless to the stock.)

In Friesland, thousands of experienced egg hunters range the fields in lapwing season. Everyone knows the bird whose piercing "pee-wit, pee wit" is considered a true sign of spring. Following the sound of its call, the Dutch name is "kievit", like the popular English "pewit". In contrast, scientist in their inscrutable way gave the lapwing the Latin name of "Vanellus Vanellus".

This poetic repetition may well be spent on this beautiful bird. Its wings, back and tail are in iridescent deep green, as are the crown and the long jaunty crest. The back of its head and the underparts are snowy white and it sports a wide black band around the throat as if to make the green and white stand out to greater advantage. Its flight is leisurely and somewhat irregular, but it walks so fast and well that proud Dutch parents will say of their toddler that it is beginning to walk like a "kievit".

Courtship

During courtship, the male indulges in fantastic aerial feats, a gay tumbling and somersaulting amid shrill calls of "peewit, peeoowit", as soon as he sights a female. It is a festive ceremony that all Dutch country children have seen, heard and enjoyed, for it happens at vacation time if and when Easter falls early in the season.

Only when the eggs are laid does the giddy lover change into a responsible mate. The nest is merely a shallow depression in the grass. In it, the three-to-four little eggs are placed pointed ends together — a camouflage so perfect that only the real expert can look for them with any hope of repeated success.

Fooling the hunter

How then, does the egg hunter go about it? In the first place, the true expert is drawn to the spot by instinct born of centuries of inherited experience. He finds the eggs by carefully studying the behavior of the birds, and by scouting the breeding grounds as early as in the first days of March. When, upon his approach, a couple of birds fly up and hove about, the expert knows that they are nesting. But if they shoot up under shrill cries and fly far away, it means that there are no eggs, as yet, but that they will return soon. It sounds simple but it is not, for the lapwing has the cunning of a fox when it comes to defending its future brood. It will hover and flutter above a spot bare of eggs in order to fool the hunter. Therefore, our hunter will wait for crows and other nest robbers to appear, at which time the two lapwings will scream wildly and charge in a series of somersaults and sham attacks to chase the predator away.

Meanwhile, the human robber knows that the female will come down almost immediately, and no further than some ten yards away from the nest. Has it finally been located, then the lapwing makes a few more desperate attempts to save the day, but to no avail. A hand stretches out, grasps the eggs, and puts them in the hunting cap. Believe it or not, that same cap, full of eggs, is then placed back on the hunter's head as the safest means of storage.

Presentation to the Queen

By tradition, the year's first plover egg found is presented to Queen Juliana, a tradition started some hundred years ago during the reign of her grandfather, King William III.

Obviously, the honor of being the year's first "finder" and being allowed personally to make the presentation to the Queen, makes for a fierce race starting the very minute the season opens. Frisians, especially, go to any length to be the year's first finder, nor do they slow down when the Queen has received her première.

At the crack of dawn you see them wade through the low-lying polder lands armed with a vaulting pole to jump the numerous ditches and canals that traverse the lapwing's breeding grounds. Scanning every blade of grass for nests, they cock their ears continuously, hoping to hear the familiar call.

Record

At the height of the season, between April 1 and 10, the plover egg dealers of Friesland receive an average daily supply of 10,000 eggs, no less. One of them even recalls a record of 28,000 which one spring day in 1953 were brought to his store. This particular dealer has an annual turnover of more than 100,000 plover eggs, most of which are exported to Canada. Although they are expensive, especially early in the season, the delicate flavor and texture of the plover's egg is such, that the demand is always greater than the supply of this typically Dutch product. In Holland, they are eaten as an hors d'oeuvre, boiled five minutes, and served on a bed of lemonsprinkled young garden cress, with the season's early tender radishes.

In today's world of vast communications, gourmets needs not worry. The annual spring race, that starts in a humble little ground nest in a Dutch field and runs across a Queen's palace, will end at their international dinner tables.

Wife Preservers

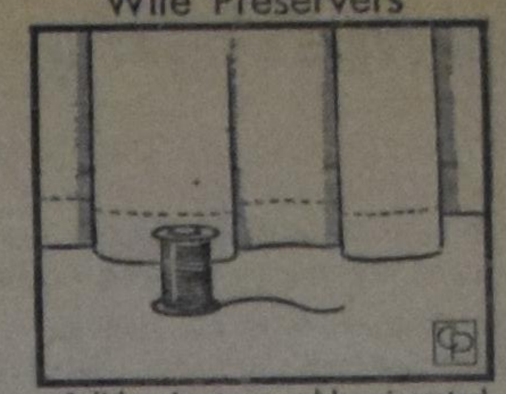

Solid, wire-type solder, inserted in the hem of a drape or curtain, can be bent or folded to hold the drapery in any position.

The Third Annual Meeting of the Evangelical Fellowship of Canada

This fellowship may be compared with the National Association of Evangelicals in the United States. Both are members of the World Evangelical Fellowship. A two-day conference was held March 19-20 at Calvary Temple, Winnipeg with 54 delegates attending. Elected president of the 100-member organization was Dr. Wm. Fitch, a Toronto Presbyterian minister. The executive council was authorized to appoint members to the general council of the organization. Other action taken by the E.F.C. was to open membership to "single congregations, institutions, organizations and evangelical groupings". Previously membership was open only to individuals. Delegates authorized the General Council to appoint a commission on social action as soon as possible "and such other commissions as is deemed desirable". An amendment to this motion stipulated that no member of a commission be allowed to make any public statements to any issue on behalf of the E.F.C. without checking with the general executive. Approval was also given to appointment of an executive secretary.

Member of Parliament Walter Dinsdale spoke to delegates on Wednesday morning on "The Paradox of Power". He called on evangelicals to present a united voice on national affairs and to think positively about politics. "There has been an unhealthy trend to think negatively about politics," he said. "At one time evangelicals took a prominent role in politics, but we have switched away from this to a negative attitude and nonparticipation," said the MP for Brandon-Souris. Dinsdale urged the E.F.C. to make formal presentations to government on issues of their concern, to write to Members and to participate in political office. He said "On moral issues like capital punishment, abortion, and marriage, evangelicals should speak with one voice".

The convention heard reports from the renewal movements within some of the mainline denominations. Groups heard from were the Canadian Anglican Evangelical Fellowship and the United Church Renewal Fellowship. Marney Patterson, an Anglican evangelist, said "We simply want to do our part in calling the church to evangelical concerns. There has in our denomination been an overemphasis on the church and the sacraments."

The Canadian Anglican Fellowship has existed for only eight years and has some 600 paid, up members, divided about equally between clergy and laity.

Rev. Ronald McCaw of Haliburton, Ontario, reported to delegates in the growth of the Renewal Fellowship within the United Church. "We have been meeting for about two years, but the U.C.R.F. has grown tremendously since an article appeared recently in the United Church Observer," said Mr. McCaw. He indicated that over 90 per cent of letters received by the Observer in response to the article describing activities of the evangelical group, were wholeheartedly in support of the new felowship. It now has about 300 members. And what about the Canadian Council of Christian Reformed Churches? Were they participating? No. Many Christian Reformed ministers seem deadly afraid of "Arminianism". The same ministers are *not* so afraid of the "Modernism" and "Liberalism" that prevails in the World council of Churches. Something to think about. In which direction is the Christian Reformed Church travelling?

The preamble of the constitution of the Evangelical Fellowship of Canada begins with the following sentence: "We believe evangelicals of Canada need to unite in their work and witness. to prayerfully strengthen their position against the assault of liberalism, apostacy and spiritual nihilism". If the Christian Reformed Churches have an ecumenical calling (and the Synod of the Christian Reformed Church says "we have") why don't they join?

W. C. Homburg

IT THRILLED ME . . .

The other day I was in the Hamilton District Christian High School. I asked one of the teachers to show me the new addition which is nearing completion. He showed me around, and it was one of the proudest moments in my life — because the builders are constructing a brand new, huge auditorium-gymnasium, along with four extra classrooms.

I asked who had paid for this addition which tripled the present area of the school. I was told that there had been a drive in the Hamilton district, and that the people there had raised $120,000.00 towards the cost of this new Christian education complex.

IT THRILLED ME.

God's people had given all that money for Christian education.

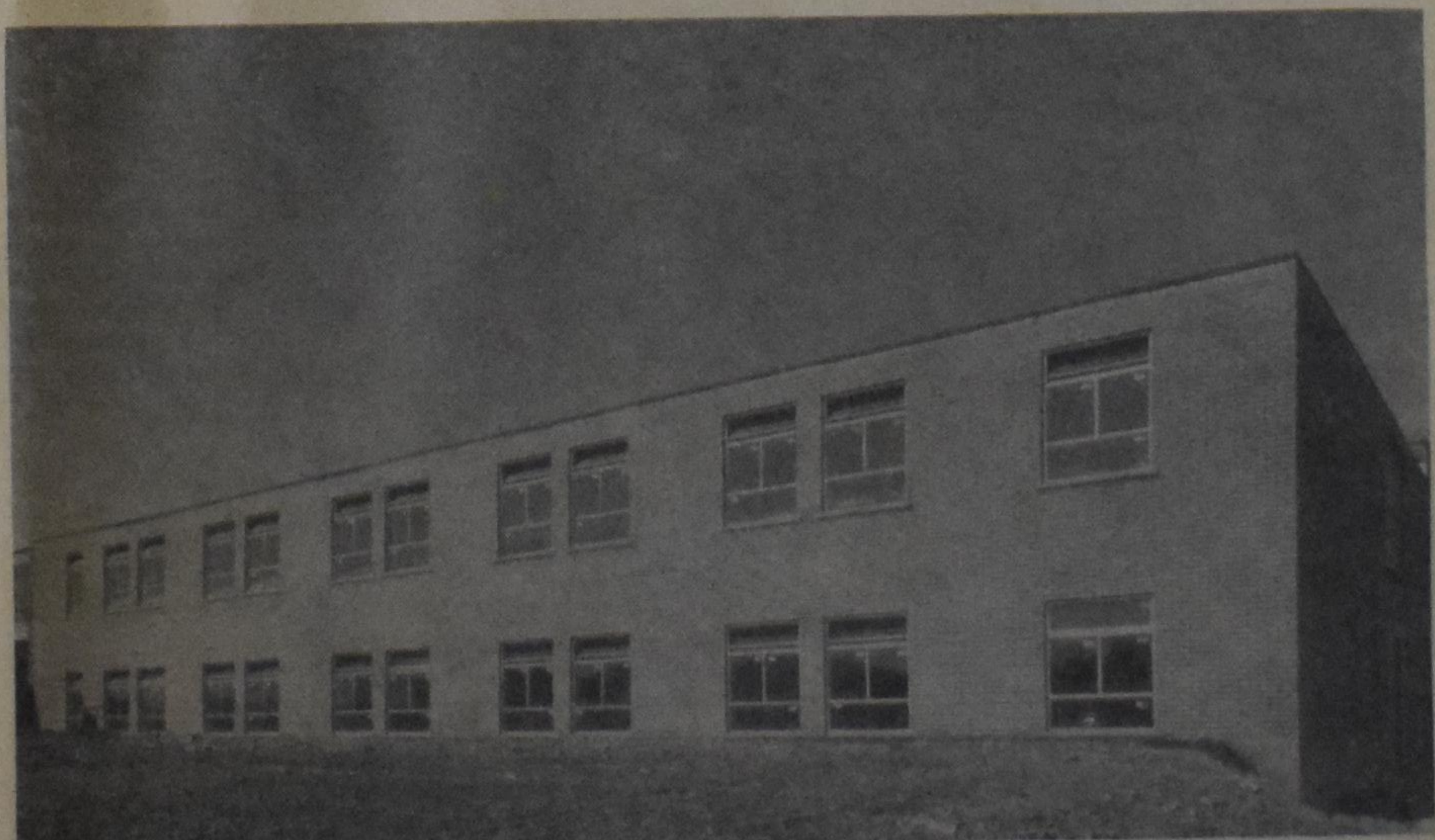

I asked the builder why they weren't finishing the floor in the gymnasium, or why they weren't putting the tiles in the new science room, or why there were no fixtures in the new classrooms. He told me that they didn't have the additional money to finish the project.

SUDDENLY I WAS SAD.

For even with the brand new gym, the students couldn't hit a ball, or even race after a floor-hockey puck, as Christ demanded; because . . . there was no finished floor in the gym.

I am sure that *you*, fellow Christians, will want to help the parents of these students to finish the project. Won't you send your one dollar bill — or your ten dollar bill — or your one hundred dollar cheque today to:

HAMILTON CHRISTIAN HIGH SCHOOL COMPLETION FUND
c/o MR. A. JOOSSE, 28 ATHENS STREET, HAMILTON, ONTARIO

Something on Dancing

②

Of course we can speak and write on dancing in different ways.

We can speak of the dancing of Miriam and her women at the Red Sea and or the dancing of David before the ark.

We can consider the many forms of dancing that have developed among the many peoples in the course of history; we can even speak of an ideal or idealistic form of dancing as once a Dutch professor did in a book with the title: **"There is a dance in heaven."** Yet that same professor (G. VanderLeeuw) concluded that, because there is (in his opinion) a perfect dance of perfect joy and perfect rhythm in heaven, we should abstain from dancing here in this world because it so often serves sinful passions. In his book on Christian life (De Christelijke levenswandel, p. 162 Dr. F. H. von Meyenfeldt rightly ridicules the idea that we would be able to introduce an ideal, harmless form of dancing in our circles — and, speaking of dancing, we should not play hide-and-seek; we should not speak of it in the abstract; we should consider it as it appears before our eyes, in the reality of our present time.

We can pass in silence the so-called folk-dances; as a matter of fact, they may have their own place and value, but they take only a very modest place in present-day amusement, and it is not in this **area that we** meet our problems.

The real problem of dancing arises when we are confronted with the custom of pair-dacing, dancing of boys and girls or of men and women. The reality of that problem is really upon us when we read in the book of an American author that he knows a R.C. bishop who declared that the confessional had taught him the lesson that 19 out of 20 adulterous women had come so far as a result of dancing.

Although most Roman-Catholics see nothing wrong in dancing, that bishop warned against it, and he might have been a Calvinist in that respect, because Calvin warned against dancing as against "evil communications which corrupt good manners" (1 Cor. 15:33). Even though it was argued against Calvin that there was no harm at all in dancing as it was conducted in Geneva in his day, Calvin asserted that such dancing was a preamble to sexual vice; and opened the door for satan to create disorder in human life; and his consistory disciplined members who arranged dancing-parties.

Now it is a very remarkable thing that this opinion of Calvin, which has stamped Reformed morals throughout the ages, is supported by observations of present-day American sociologists, psychologists and medical authorities.

In an article in the student Inter-Varsity paper HIS (1962) Dwight Small quotes some of these authorities, and I read in that article the following:

"The **Medical Review of Reviews** states: 'There can be scarcely any doubt that dancing came about as an adjunct of sexual stimulation.'

In the same vein prof. W. C. Wilkinson of the University of Chicago analyzed modern dancing as 'a system of means, contrived with more than human ingenuity, to excite the instinct of sex into action.'

Dr. Emory Bogardus, professor of social psychology of the University of Southern California, declared that dancing 'has one leading social function to it, that of the facilitating the mutual approach of the sexes'. And he adds: 'It perennially stresses degrading patterns'.

In the **Textbook of Social Dancing** (by Agnes and Lucille Marsh of Columbia University) we read: "The social dance, then, can be designed as love-dancing. It is the expression of the sex-philosophy of a given period."

And in the **Encyclopedia of Social Sciences** it is written that "it is true that since sexual impulses are excited by dancing, many dances that had their origin in other sources are attributed erroneously to this cause because they have led eventually to sex indulgence."

Whenever any one would put forward now that all this may be true, but that there is nothing wrong with **supervised** dancing, I would like to quote Dwight Small again, who writes: "Judges dealing with the attraction of teenagers to roadside dance halls tell us that the supervised dance is the first step to trouble, for it is not satisfying emotionally but becomes a feeder to less frigid dance resorts and the teen-age rendez vous. The significant point here is the tacit acknowledgement that dancing is emotionally exciting in the particular sense that it inflames sexual desires."

Do you know what is the most striking feature in all the quotations mentioned above? It is that they are not taken from the works of Puritans or authors of the Victorian period in England, that they were not written by Calvinistic teachers of morality, and that they all point to the fact that dancing really belongs to that area of which our catechism declares that "God forbids all unchaste actions, gestures, words, thoughts, desires and **whatever may** entice **one thereto.**" (Lord's Day 41) Let us not deceive ourselves!

Let us not speak of that sublime freedom of the christian who knows that the earth is the Lord's and the fullness thereof, and that also dancing is the Lord's and that we are made free by Christ Jesus also to enjoy dancing.

There is christian freedom, but there is also christian self-discipline.

There is that christian freedom, of which the apostle states: "All things are lawful", but he adds: "Not all things are helpful; not all things build up." And in the former chapter of the first letter to the Corinthians he writes: "Do not be idolaters as some of them were; as it is written: 'The people sat down to eat and drink and rose up to dance.' We must not indulge in immorality as some of them did, and twenty-three thousand fell in a single day. We must not put the Lord to the test, as some of them did and were destroyed by serpents."

God gave us our bodies to be temples to the glory of His name; and, when we review the quotations of the American authorities mentioned above, we should honestly ask ourselves whether we are really able to dance with the prayer in our mind:

Take my hands and let them
move,
At the impulse of Thy love.
Take my feet and let them be
Swift and beautiful for Thee.

L. Praamsma.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN APRIL

No. 298
Author: P. Biscay
Black: 7 pieces

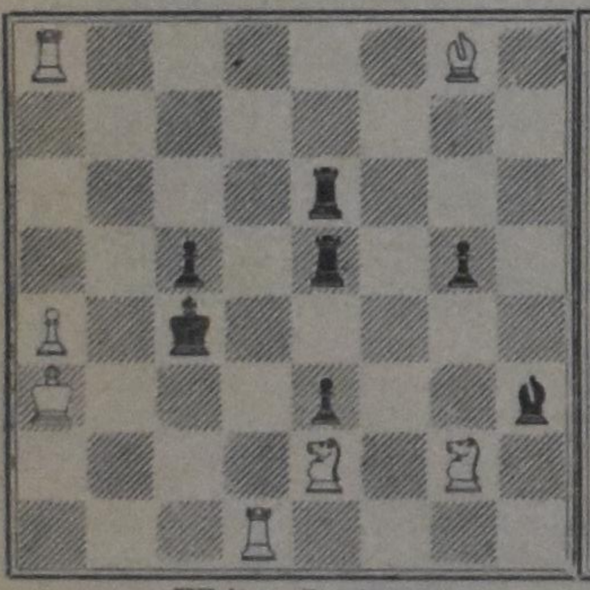

White: 7 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 299
Author: O. Stocchi
Black: 8 pieces

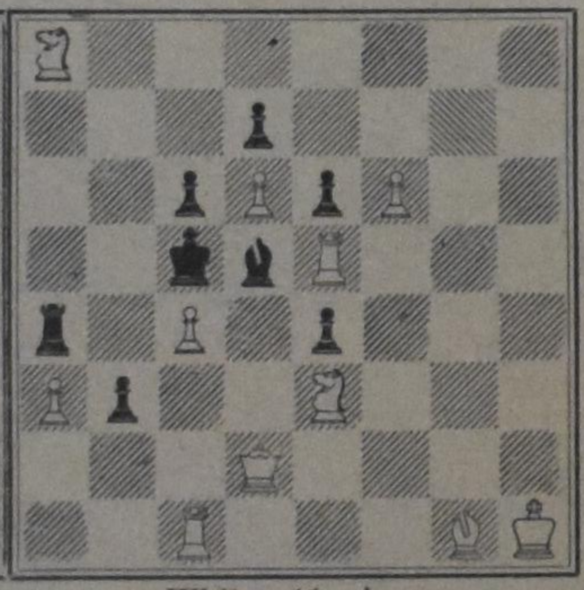

White: 11 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. In this second series of this month I offer the difficult problems I promised. It is very well possible that you will consider these problems more enjoyable than those of the first series . . . .
2. No. 298 is of French origin. I wonder whether you will notice the French elegance which marks this problem. There is, more or less, a hidden beauty in it. The full solution is asked for.
3. The author of No. 299 is a man who would let his solvers stumble even over two-movers. Let us see whether this can be applied also in this case. The many possibilities present are confusing, the more so because only one will work. Alternate solutions are out of the question, for this problem got a first prize in 1948. So, try to find the keymove and the threat if there is any.
4. Solutions of the four April problems should be sent before, or on (postmarked) the 20th of May. Those living outside of Ontario have five days more: May 25.

TEACHERS WANTED

The John Calvin Chr. School of Guelph is in need of

ONE TEACHER

for the intermediate grade. Send inquiries to Mr. T. Bootsma, Principal, 290 Water St., Guelph, Ont.

Lacombe Christian School will be expanding to six rooms and will require

THREE TEACHERS

for the next school term; grades 1 & 2; 2 & 3; & 6. Apply to Mr. W. Wildeboer, Lacombe Christian School, Box 434, Lacombe, Alberta.

The Brantford Christian School will be in need of

TEACHERS

for Sept. 1968 in the following grades: Grade 3 & 4; 5 & 6. The school has 5 rooms, large playgrounds, and the use of a new gymnasium. Applications should be sent to: Mr. J. Kooistra, Principal, 7 Calvin St., Brantford, Ont.

Haney - Pitt Meadows Christian School, located 30 miles east of Vancouver, B.C. needs

TWO TEACHERS

one for the primary and one for the intermediate grades starting Sept. 1968. Address all inquiries and applications to Mr. A. Vandenberg, 12468 N. 11th Ave., Haney, B.C.

Due to further study of two of our staffmembers the John Knox Christian School of Woodstock will need

2 TEACHERS

for the 2-3 and 5-6 grade levels. Please send your inquiries and applications to the principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Road, Woodstock, Ontario.

The Richmond Christian School (near Vancouver, B.C.) needs:

A PRINCIPAL
&
THREE TEACHERS

for the primary & intermediate grades. Apply to: Mr. J. De Vries, Principal, 976 Alberta Road, Richmond, B.C. (phone: 278-5944).

The Springdale Chr. School will need a

TEACHER

for the intermediate grades, starting next September. Please direct inquiries to our principal, Mr. David L. Witt, R.R. 4, Bradford, Ont.

We invite applications for the position of

ELEMENTARY TEACHERS

in all levels.

Attractive salary and benefits for experienced and qualified teachers. Consider the advantages and challenges of teaching in a large school system.

Write or phone for an application form: Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, 547 West 5th St., Hamilton, Ont. Phone 385-2045 (area code 416).

THE VICTORIA CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY invites applications for its primary grades

TEACHING VACANCY

Please address your application to Mr. H. Van Huizen, Principal, 661 Agnes Street, Victoria, B.C.

The very congenial staff of the 8-room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. is sorry that

TWO TEACHERS

are leaving. Who will join us in a junior and a primary grade?

Please send application to the principal Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont.

Calvin Christian School, Chatham, Ontario, will be in need of

TEACHERS

for various grade levels, for the 1968-69 school year.

Please send applications to the Principal, Mr. J. Postma, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

Due to expansion the John Knox Christian School in Brampton will need

TEACHERS

for the 1968-1969 term. Send applications stating qualifications and experience to Mr. H. A. van der Windt, Principal, 82 McLaughlin Road S., Brampton, Ont.

Are you interested in joining the Fruitland John Knox staff as a primary, junior and/or senior (rotary)

TEACHER

in our 8-room school? If so, contact John E. Top, principal, Box 27, Fruitland, Ont.

The Sarnia Christian School needs

A PART TIME TEACHER

(three days a week) to relieve the principal and to assist in remedial work (primary grades). Send letters to Miss R. Van Westenbrugge, Princ., 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

The John Knox Chr. School of Clarkson, Ont. will need

2 TEACHERS

for September 1968, for the Junior and elementary grade.

Clarkson is a small community located on Lake Ontario, and connected by vast commuter train with Toronto 20 miles to the East and beautiful Oakville, **5 miles to** the West. It is the home of the Sheridan Park **Research Center** and University courses are offered nearby.

Please direct applications and inquiries to the Schoolboard, P.O. Box 54, Clarkson, Ont. Attention: Mr. M. Geleynse. Telephone no. 822-0973 (3 lines).

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. needs a

TEACHER

for grades 3 and 4 by Sept. 1968. Please write to Mrs. J. Vandyke, 418 Codrington St., Barrie, Ont.

Knox Christian School Society of Bowmanville

Due to the forthcoming retirement of our principal the Board invites applications to fill this vacancy for

PRINCIPAL

beginning August 1968.

Applications should be sent to Mr. H. Kobes, R.R. 1, Bowmanville, Ontario.

Please give full information as to qualifications, experience, age, etc.

Drayton, Ont. needs

TEACHERS

in the primary and intermediate grades. Apply to Mr. H. Schaly, principal, Calvin, Chr. School, Drayton, Ont.

LONDON DISTRICT CHRISTIAN SECONDARY SCHOOL

For the next school year we will need

A TEACHER

of Mathematics, Geography, and Physical Education. Please send inquiries or applications stating references, qualifications etc. to Mr. W. Drost, Principal, 243 Tremont Road, London, Ont.

"Red Deer Christian School"
The Red Deer Christian School Society requires

2 (TWO) TEACHERS

for its school which will be opened Sept. 1968. Please sent applications to the President Mr. G. Ouwens, 3935 - 38 Ave., Red Deer, Alta.

Neerlandia Chr. School will be in need of

2 TEACHERS

for Grades 4 & 5 and 7 & 8 for the 1968-69 school term. Send inquiries to Mr. John Piers, Principal, Neerlandia, Alberta.

Langley Chr. School needs

2 TEACHERS

for grades 1 & 2, 3 & 4. Contact K. Elgersma, R.R. 3, Cloverdale, British Columbia.

The Edmonton Christian School Society invites

TEACHERS

of Reformed persuasion to apply for positions in our Christian School system from grades I to XI. A teaching-principal in the elementary grades is also required. Contact Mr. H. Konynenbelt, 3646 - 110 Avenue, Edmonton, Alberta, for further information.

The Calvin Chr. School of
KINGSTON,
the University City of Eastern Ontario, will be in need of

TEACHERS

for the lower and the intermediate grades, for the 68-69 schoolyear. Please, send applications to the principal, Mr. H. van Rossum, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

The London Parental Christian School invites applications for the position of a

(female) TEACHER

for the combined grades 1 and 2. London is an attractive city in **South West Ontario and has a** university.

Please write to the principal, Mr. Wm. Van Wieren, 25 Toulon Cres., London, **Ont.**

The Immanuel Christian School of Oshawa invites

TEACHERS

to apply for vacancies in the primary department for the 1968-'69 schoolyear. Send your letters to Mr. Wm. R. Rang, Principal, R.R. 3, Oshawa, Ont.

The St. Thomas Ebenezer Christian School needs per Sept. 1968

1 TEACHER
for Grades 1 & 2 and
1 TEACHER
for Grades 5 & 6.

Send applications and inquiries to the principal, Mr. H. Marissen, 79 Lawton Street, St. Thomas, Ont.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will need

A TEACHER

for the primary or intermediate grades, for 1968-'69 school year. Low rental apartment available. Please send inquiries and applications to Mr. J. Vreugdenhil, principal, Box 81, Wyoming, Ont.

Immanuel Christian School of Aylmer invites applications of a

TEACHER

for grade 1 & 2, 1968/69 schoolterm. Send you letter or inquiries to Mr. J. Groot, R.R. 3, St. Thomas. Phone 631-7329.

St. Catharines

needs **TEACHERS**

in the primary and junior grades. Apply to Mr. J. Stronks, principal Calvin Memorial Chr. School, 300 Scott St., St. Catharines, Ont.

Trinity Christian School Burlington will need a

TEACHER

for grades 3 and 4, September 1968. Please send applications to J. VanderWoerd, 310 Silvana Crt., Burlington, Ont.

Houston Christian School needs a

TEACHER

for grades 1 & 2, beginning Sept. 1, '68. This is an 8-grade 4-room school, 2 grades per room. This modern school is located in the beautiful Bulkley Valley, a tourist's paradise for scenery, hunting, fishing, boating, skiing, etc. For further informaton and/or application, please contact John Vander Ploeg, secr., Box 250, Houston, B.C.

STOP! Have you considered

TEACHING IN SMITHERS, B.C.

located in the heart of the Coastal Mountains? Positions are open in the lower grades, one grade to a classroom. For further information consult THE BANNER ads in the Feb. 23rd, March 1st & 8th editions. Then write Mr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

WILLOWDALE
CHRISTIAN SCHOOL TORONTO

We will need two additional

TEACHERS

for the 1968-69 schoolyear, for grades 5-7 level. Please send applications or inquiries to the Principal, Mr. N. Vandooren, 60 Hilda Ave., Willowdale, Ontario.

The Agassiz Chr. School in the beautiful Fraser Valley is in need of

2 TEACHERS

for the lower grades. Please send applications to the principal, Miss H. de Lange, Box 323, Agassiz, B.C.

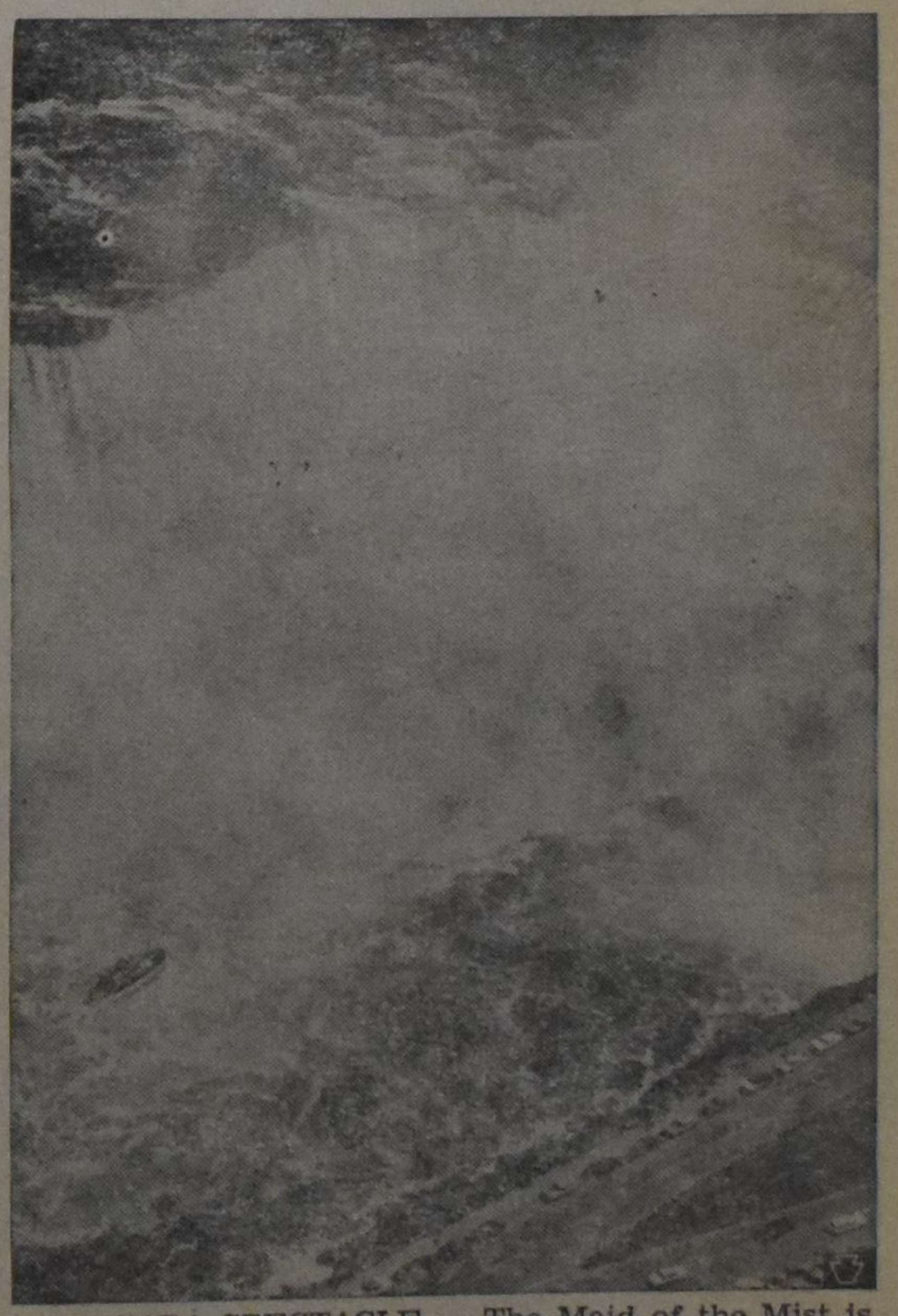

NIAGARA SPECTACLE — The Maid of the Mist is dwarfed by the thundering waters of the Horseshoe Falls. Views of Niagara Falls are also available from towers above the brink and state and provincial parks adjoining the cataracts.

Medical Advise

"Speed Kills"

by Dr. J. VAN BELLE

Once again the final examinations are getting close. Hard work, studying till the deep hours of the night are not uncommon. Nervous tension rises almost visibly in the student community. Again many, many young people will try to get hold of some sort of pill that will make them feel better and enable them to study longer and get rid of tiredness, fatigue. The amphetamines are such pills; and well in particular methedrine. The popular name for it is "Speed". Its abuse is thought to have reached epidemic proportions.

The illicit use of drugs in Canada has become widespread. LSD, marijuana, STP, amphetamines and several others are easy to come by. Distributors can be found in colleges, high schools and on university campuses. Often it is up to the young adult himself if he wants to try a particular drug or not. During exam times the use of the amphetamines is particular desirable for many students. It gives them a sense of well-being and euphoria (a feeling that he can conquer the world), and no or very little need for sleep. This would all be fine, if these were the only results. But (there is always that 'but') there are other effects as well. The user will suffer from a loss of appetite, irritability, a need to move around, a compulsion to talk, talk, talk. As these effects wear off there is a rebound depression in the habitual user. Worse, the dose that has to be taken to produce the same effect gradually increases. And large doses have a bad physical effect. The person looses weight, ulcers appear that do not heal, fingernails become brittle. And, still worse than this, large doses almost invariably result in a paranoid behaviour (these people start to think that every one is after them, that they are persecuted, etc.). On top of that very many suffer from hallucinations — they hear and see things that in reality do not happen. A true amphetamine psychosis (mental disorder) may emerge, requiring hospitalization. Due to the intake of amphetamines violence, even homocide has been reported. This is why in 'hippie' communities lapel buttons can be found with the warning "Speed Kills".

The student who wants to give amphetamine a try, is taking a definite risk. Exam time has put him under tremendous pressure already. Amphetamine certainly could tip the balance. The feeling that he can do without sleep in reality results in a lack of sleep. The sense of well-being is a false one. Instead of taking pills it would be better if he started using his head!

SMOKING AND DRINKING

From the Mailbox

Dear Sir,

The average C.C. reader bases his way of life on the Bible. The organizations he promotes or is in favour of are based on biblical principles. Most of the reasons for being for or against anything are traced back to "THE WORD". If anyone disagrees we open our Bible and say: "Here it is. I can prove it." Sometimes there is no direct quote, but then we "compare Scripture with Scripture" and draw our conclusions. We prove everything we *want* to prove, up to and including a Christian Hockey League.

But other ideas, which we do not agree with, we disprove with the Bible (of course!) or ignore. There may be biblical proof for them but we do not like to see it, so we say that there is nothing about that in the Bible.

Cancer societies and doctors warn strongly against smoking, especially of cigarets. We are supposed to take good care of our bodies according to the Bible (Do I have to prove that to any C.C. reader?) But how much of an impression does this argument make on my fellow-believers who are heavy smokers? None whatsoever. And why not? Because they choose to ignore this same Bible, which they use for any other argument.

"Such grand results, such tiny sins." This could be said about the use of alcoholic beverages, if it were not for the fact that so-called "social" drinking leads to a terrible loss of lives and property on the highways, often leads to alcoholism and disruption of family life etc. Those who do not like this argument will say: "I can hold my liquor. What is wrong with it?" Statistics prove the opposite. Everything is wrong with it. Insurance companies such as "Coop. Insurance", "Abstainers Insurance", "Preferred" (in the U.S.A.) insure your car and property for up to 30% less in premium. Because non-smokers and non-drinkers are less likely to have car accidents or any accidents, including fire.

But in addition there is with drinking this: For the sake of a weaker brother, Paul says, you should not eat meat, not ever again, if there is any chance of offending (causing someone weaker to stumble). As translated in "Good News for Modern Man", First Corinthians 10 verse 23: "We are allowed to do anything," so they say. Yes, but not everything is good. "We are allowed to do anything — but not everything is helpful."

Paul is no longer talking just about meat offered to idols and being sold afterward in the market place, but in general terms. The conclusion is then that we should not do anything that is or easily could become harmful to our health or might cause a brother to stumble.

And who our brothers are, we also happen to know (and how about your children?) Verse 29: ". . . with no thought of my own good, but for the good of all . . ." imitate me (Paul), then, just as I imitate Christ."

I believe that for us, who alway have our Bibles handy for explanations of all kinds, the two items mentioned are very important and much neglected among us.

Yours sincerely,

John Shrimer, Grimsby, Ont.

MY TESTIMONY ❶

by Rev. Ladin Popov

These articles have been reprinted from "Underground Evangelism". We gratefully acknowledge the permission to do so by the publishers of this magazine. —Editor

MANY YEARS OF SUFFERING FOR CHRIST'S SAKE!

Are there people — in this modern twentieth century — who consider man a mere animal and treat him worse than we would ever think of treating a creature of the field?

Yes, there are such people — throngs of them marching under the hammer and sickle. We who have suffered at the hands of demon-possessed communists know the meaning of their much-used phrase, "the man-beast." In their eyes, anyone who resists the Red tide is nothing but an insane beast . . . worthy only of extreme physical and mental torture.

Although 15 years have passed since I was released from the last communist prison, I have great difficulty in even trying to forget this nightmare of suffering I endured for four years as a follower of Jesus Christ.

Painful though these memories are, I will share them with you in the hope that you will remember your brothers and sisters in Christ behind the Iron and Bamboo Curtains who, right now, are suffering as I did for their faith in Christ. If my story stirs you to prayer, it will be worth the anguish I feel as I write.

Let me begin my story on August 18, 1948 — the day of my arrest.

At exactly 12 o'clock noon, four agents from the State Security surrounded my home in the town of Russe where, for years, I had pastored the Evangelical Church.

The only one of my family home that day was my 85-year-old father.

I was returning home from an appointment when I saw — from a distance — what was going on.

One of the agents searched the yard, another the cellar and another the house. No doubt they were searching for a weapon — something I have never carried nor kept in my home.

In my heart, I knew what awaited me as it was just one month before that my dear brother, Haralan had been arrested and imprisoned. I prayed to God for wisdom and strength and then walked straight towards my home.

Immediately on my arrival, an agent stepped up to me and asked, "What is your name?"

"Ladin Popov," I replied.

"Are you the pastor of the Evangelical Church in this town?"

"Yes."

"We have orders to arrest you," he said sharply. "Put on some worn-out clothes and let's go!"

I protested. "What is my guilt? Who has issued the order for my arrest?"

"That is none of your business!" he snapped. "Lift your hands up."

As we walked toward the door, my aged father tried to reach over and kiss me farewell. One of the agents brutally pushed him away, cursing at him for such a proposed expression of affection.

Heartbroken, my father fell on the ground, weeping bitterly. Now both of his sons were in the hands of demonic men. He knew that he might never see us again on this earth.

I was led to the district office of The Ministry of the Interior, searched once more and then put in a deep dungeon — a place where one cannot tell the difference between night and day, so great is the darkness.

I had never seen such a horrible dungeon.

After several hours in this frightening place, I was taken out and led to a police station at the railway station in Russe. When the evening train arrived, I was sent under escort to Sofia.

I was surprised to find that one of the policemen was a friend of mine, a fellow believer who had received the fullness of the Holy Spirit in our home in Russe. His name was Ivan.

"What are you doing here?" he asked, fear written all over his face.

"I really don't know," I replied. "I'm being taken to Sofia."

"I will escort you," he whispered.

On the way, Ivan made it clear to me that I was not going to a good place.

"You will be placed in the most severe department of the State's Security. It is called 'Department A'."

When the train pulled into Levski station for a ten-minute stop, Ivan turned to me and said, "Brother Ladin, let's run away. I will go with you."

I appreciated his love and loyalty but I did not agree to his suggestion. I felt that I must not take matters into my own hands.

At 5 o'clock, we arrived in Sofia.

I was taken by jeep to the State's Security.

The very next day, the officials started examining me.

"Write down your autobiography in every detail," they commanded. "Don't stop until you have given us your complete story."

For one week I wrote without stopping.

The chief of that department, a short, stout man with sharp eyes gave orders that I should be passed from one intelligence officer to another for an ordeal of examination and cross-examination.

What a terrible time it was!

Day after day, night after night, I sat for hours answering their multitudinous barrage of barbed questions. They worked in shifts, changing every two or three hours. Their approaches varied. But they all asked this one question:

"When, where, and to whom did you deliver information about the political, economic and military life of this country?"

Over and over I told them, "I have never been a member of any political or military group. My sole interest and activity from 1939 until the time of my arrest has been the pastoring of various evangelical churches in different towns of Bulgaria, the last pastorate being in the town of Russe."

I would conclude by saying, "Never, nowhere and to nobody have I delivered such a word of information since I am not familiar with either the economic or political life of this country."

My firm, frank answers enraged these intelligence officers. More and more they showed their fierceness and demonic wickedness. For nearly an entire month they tried to browbeat me into confessing that I was, in reality, a spy.

When their efforts failed, I was placed on a starvation diet of bread and water.

Then, one afternoon, I was brought before a handsome, blond man for further interrogation. After a long and tiring period of questioning, he pulled from his drawer a little black book. I instantly recognized it as a New Testament. He opened to the first page where the publisher's name and address are listed.

"Where was this book printed?" he demanded.

"It says, 'Printed in the U.S.A.' " I replied.

"That's right!" he barked. "It's printed in America."

He took the New Testament and hit me on the head with it.

"Are you so stupid that you can't understand that all your life you have been preaching pro-americanism?" he thundered. "And then you let on that you have not delivered any information! To whom are you lying? Your God? Your pastor? Or us communists?"

"I don't want to lie to anyone, comrade superior," I answered. "I have no intention of trying to deceive either God or you communists. That's why I keep telling you the truth . . ."

He slapped me in the face. "Go away!" he shouted. "You are still obstinate. But you will see what follows."

After the comrade superior had slapped me and shouted, "You are still obstinate but you will see what follows!" I was immediately taken to the chief, George Tasser. As soon as I entered, Tasser and his young assistant both cried aloud, "Are you going to plead guilty?"

"Guilty of what? I replied.

"We'll tell you."

"Well, tell me. I'm listening," I answered firmly.

After a moment of silence, Ljubaho, the young assistant came to me and said in a soft voice, "Listen, Ladin, it is for your good that I urge you not to be stubborn but to plead guilty. Our rule here says that if a man pleads guilty, we do not punish him. Instead we forgive him. We realize that anyone can make a mistake. Now just admit that you have erred and we'll see to it that you won't have to appear in court again nor go to prison. It's for your own good . . ."

(To be continued.)

From the Bookshelf

"CHRISTIAN TRADE UNIONS OF CANADA 1958 - 1968" — An Anniversary Booklet

The Executive Board of the CTUC rose to the occasion of the Tenth Anniversary of their organization by putting out a booklet about the history and philosophy of the Christian Trade Unions of Canada.

The booklet is written in typical CTUC-style: direct, clear, to-the-point. In seven pages we are given insight in:

1. he MOTIVE for setting up a Christian labour movement;
2. the DIFFICULTIES the young movement encountered; and
3. the C.T.U.C. TODAY.

Many pages could have been written about the achievements of the C.T.U.C. e.g. about the leading role of this organization in arousing the Christian Churches to greater activity in their ministry to the men working in industry; but rather than presenting a list of achievements the book tells us what the C.T.U.C. stands for.

We hope it will be read by many Christians in our country, and convince them that the C.T.U.C. provides a legitimate avenue for effective Christian Social Action.

(Rev.) D. N. Habermehl, M.Th.

Sage And Applesauce Wisely Used With Ham

By ALICE DENHOFF

WHAT a convenience is a can of applesauce. Canned apple products do so much as a major ingred nt in a variety of dishes, lending flavor and that delightful something special to a recipe.

For instance:

SCALLOPED HAM AND EGGPLANT

1 medium eggplant
1 large onion, chopped
¼ c. butter or margarine
1 c. canned applesauce
1 lb. (2 c.) diced cooked ham
½ tsp. sage
¼ tsp. salt
1 tsp. pepper
1 c. soft buttered bread crumbs or bread cubes

Pare eggplant, slice. Cook in boiling salted water until tender. Drain thoroughly; chop.

Sauté onion in butter until lightly browned. Combine eggplant with next 5 ingredients. Pour into greased 1½-quart casserole. Top with bread crumbs or cubes. Bake 25 min. at 375°F.

Serves 4 to 6.

VEAL APPLEONI

2 lb. thinly sliced leg of veal
Seasoned flour
¼ c. butter or margarine
1 c. canned apple slices
1 tbsp. lemon juice
¼ tsp. salt
Pinch rosemary
1½ c. apple juice
2 tsp. cornstarch

Roll veal slices in seasoned flour. Sauté in melted butter until tender and brown, about 5 min. Remove to hot platter and keep warm. Add next 4 ingredients to drippings in skillet. Cook until browned. Add apple juice and heat. Mix cornstarch in a little cold water; add to apple mixture and cook until slightly thickened. Pour over veal.

Serves 4 to 6.

APPLESAUCE ROAST CHICKEN

1 4-lb. roasting chicken
Salt and pepper
6 tbsp. butter or margarine
1 c. sliced onion
½ tsp. rosemary
2 c. canned applesauce
½ c. slivered toasted almonds
¼ c. chopped parsley

Quarter chicken and place in casserole. Sprinkle with salt and pepper. Dot with 2 tbsp. butter; cover. Bake 1 hour at 375°F. Sauté onion in remaining butter; add rosemary and applesauce. Pour over chicken; cover, bake 15 min. longer or until chicken is tender. Arrange on platter; sprinkle with slivered toasted almonds and parsley.

Adding a new dimension to roasted chicken, this serves 4.

NEW COINS OF THE REALM—Britain has started minting new coins to be used when she switches from her pounds-shillings-pence system to the simpler decimal money used by the United States and other nations. The face of Queen Elizabeth II will appear (left) on one side of all the coins. Other coins shown (from left) are reverse of tenpenny piece; fivepenny piece; twopenny piece; onepenny piece, and the halfpenny piece. "D-Day" (decimal day) will be Feb. 15, 1971. Parliament first appointed committee to look into the change 177 years ago.

C.J.L. FOUNDATION, FULL SPEED AHEAD!

Drie afgevaardigden van de C.J.L. Foundation (Committee for Justice and Liberty) woonden op 20 maart j.l. een vergadering bij van de liberale kamerfractie in Ontario. De meeting, die in het Parlementsgebouw werd gehouden en die ruim een uur duurde, werd gepresideerd door fractieleider Mr. Robert Nixon. Mr. Vandezande, woordvoerder namens de C.J.L. delegatie, wees op het onrecht dat gepleegd wordt wanneer een groot aantal werknemers wordt gedwongen tot steun aan een vakbond dit uitgaat van zuiver materialistische motieven en die met afgeperste gelden een actieve propaganda voert voor de socialistische New Democratic Party. Hij pleitte voor een arbeidswetgeving waarin werknemers de vrijheid en gelegenheid ontvangen om zich aan te sluiten bij de vakbond die strookt met hun diepste overtuiging, en hij gaf een gedetailleerde uiteenzetting van de mogelijkheden om zulk een wetgeving praktisch te verwezenlijken.

Sommige fractieleden stelden critische vragen; anderen betuigden hun instemming met de doeleinden der C.J.L. Mr. Elmer Sopha, die de vorige dag in de Kamer op uiterst bekwame wijze de onbetrouwbaarheid van het socialistische kamerlid Morton Shulman aan de kaak had gesteld, vatte de fractiestemming samen door te verklaren: "Gentlemen, we zullen van onze kant ons uiterste best doen om aan de dictatoriale praktijken der unions een eind te maken". Mr. Nixon, in een schrijven namens de fractie, dankte de C.J.L. voor het interview en hij gaf hierin het volgende commentaar: "Het is onze overtuiging dat uw inzicht ten opzichte van arbeidsaangelegenheden niet alleen in sommige opzichten nieuw is, maar eveneens uiterst bruikbaar in het benaderen van onze problemen waar de huidige verouderde methodes eenvoudig geen oplossing kunnen geven".

Het voortdurend contact tussen de C.J.L. en de politici is niet beperkt tot een bepaalde partij. De Progressive-Conservative "Chief Government Whip" in Toronto, Mr. Leonard M. Reilly, geeft zijn openlijke steun aan de pogingen om paal en perk te stellen aan de heersende union-dictatuur. Hij zal in verband hiermee binnenkort een belangrijke motie indienen in het provinciale Parlement.

Mr. H. Antonides, die de C.J.L. in British Columbia vertegenwoordigt, heeft een uitvoerig en uiterst belangrijk schrijven gericht aan alle Parlementsleden in die provincie. Deze brief bevat een uiteenzetting van de doelstellingen der C.J.L. en C.L.A.C. Voorts beschrijft deze brief twaalf gevallen van brutale intimidatie en dwang door vakbonden, waardoor christen-werknemers hun baan verloren en in moeilijkheden raakten. Een groot aantal parlementsleden en ministers hebben reeds instemmend gereageerd op dit schrijven. Mr. Antonides heeft inmiddels met een aantal van hen persoonlijk contact opgenomen. De volledige tekst van Mr. Antonides' schrijven kunt u vinden in het maart nummer van The Guide.

Vijf arbeiders in Barrie, Ontario werden onlangs het werk ontzegd omdat zij weigerden lid te worden van de Amalgamated Meat Cutters and Butcher Workmen of North America. Deze mannen, die tezamen meer dan 55 dienstjaren bij het betrokken bedrijf hebben, werden zonder meer op straat gezet, omdat de "butchers" een overeenkomst hadden gesloten met de directie waarin union-lidmaatschap verplicht gesteld werd. Het betrof hier duidelijk een geval van opzetteljke intolerantie en dwarsdrijverij van de union. Onder het vorige contract hadden betrokkenen vrijstelling. Ze betaalden echter vrijwillig een som, evenredig aan het lidmaatschapsgeld, aan een liefdadigheidsinstelling. Deze regeling kon echter niet langer genade vinden in de ogen van de union. De Butchers union, die destijds door de McClellan Commissie van de Amerikaanse Senaat van grootscheepse oplichterij, dwang en terreur werd beschuldigd, deinst nog steeds niet terug voor grof geweld om haar zin te krijgen. De vijf "ontslagen" arbeiders, allen lid van de C.L.A.C., hebben reeds enkele jaren nauw contact met de C.J.L. Hun zaak wordt momenteel door de C.J.L. met behulp van lawyer Binnie behandeld. De slordige en onduidelijke bewoordingen in het contract geven aanleiding tot ernstige twijfel aan de wettigheid van het "ontslag". We zullen onze lezers op de hoogte houden omtrent het verdere verloop van deze zaak.

Twee Loblaw employees in Toronto besloten in april 1966 om zich niet aan te sluiten bij de Union of Canadian Retail Employees. Deze union had omstreeks deze tijd een meerderheid onder het personeel verkregen en nam de plaats in van de z.g. Loblaws Workers' Council, die voorheen de werknemers vertegenwoordigde. Directie en union namen destijds genoegen met de bezwaren van deze twee mensen met gevolg dat zij iedere maand een bedrag evenredig aan het union lidmaatschapsgeld overmaakten aan het Rode Kruis. In het begin van dit jaar veranderde de houding van de union plotseling. Deze bond stond erop dat de betrokkenen voortaan de union zouden steunen. Het is een union die op haar beurt actieve steun verleent aan de New Democratic Party en die zich in niets onderscheidt van andere bij het Canadian Labour Congress aangesloten bonden voor wat betreft haar materialistische motieven en totalitaire doeleinden. Ook deze zaak wordt momenteel door de C.J.L. in overleg met Mr. Binnie behandeld.

Opnieuw gaven wij u een paar flitsen van het C.J.L. werk. Momenteel heeft de C.J.L. niet minder dan 14 dergelijke gevallen onder handen.

Wij vragen u dringend om hen die lijden, omdat zij openbaar hun geloof belijden, te gedenken in uw gebed en om uw positieve steun te verlenen aan de C.J.L. Foundation die alles in het werk stelt om deze mensen te helpen en van advies te dienen. De C.J.L. is dankbaar voor de steun die het geregeld ontvangt. Niettemin worstelt deze organisatie nog steeds met grote tekorten. Dit moest niet nodig zijn. Waarom geeft u zich niet op als lid? Het kost u slechts $10 per jaar. Ons adres is:

C.J.L. Foundation,
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

E. Vanderkloet.

OFF TO SEE THE WORLD—The Tokyo Shipping Company's 238-foot tug Amaryllis backs up to tie on to the drilling rig Jubilee before starting 13,000 mile tow from Port Arthur, Tex., to Barrilow Island of the west coast of Australia. The rig will be pulled across the Atlantic and around the Cape of Good Hope.

LOST, DRANK WITH LIONS

A four-year-old Bantu boy, Thomas Dlamini, of Phalaborwa, Northern Transvaal, miraculously survived in the Kruger National Park for almost five days, eating berries and drinking at water holes with a pride of lions.

The boy was none the worse for his ordeal in spite of the fact that when he was finally found every shred of clothing had been torn off him.

During an extensive search in which 46 Bantu, police dogs, policemen on horseback and a police helicopter were used to track him down in the dense bush, Thomas hid under thorn trees whenever the helicopter flew over.

He told the Press through his mother that he was searching for his father with whom he had gone out to herd cattle.

(African Express)

THE WORLD AROUND US

THE COMMONWEALTH - IS IT WORTH PRESERVING?

The origin of the Commonwealth is difficult to pinpoint: it was not specially created; it just evolved from the old colonies which once belonged to Britain. In the early decades of this century Canada, South Africa, New Zealand and Australia obtained steadily increasing independence until they all became autonomous nations; but the common allegiance to the crown remained, and gave these countries a tie which is not broken yet, But the white, Anglo-Saxon Commonwealth of pre-World War II times has disappeared and today's multiracial Commonwealth is a very different organization.

Today twenty-six states are members of the Commonwealth and of the almost one billion people residing in the member nations only a small percentage is white. Many of the new countries do not share customs, religion or creed as was the case in the old Commonwealth; in fact, today's organization can be divided roughly in four: the old stock, the African nations, the Asian nations, and the Caribbean islands. Ideological differences, racism, and political differences have further weakened the Commonwealth, and when the Prime Ministers meet in conference (about every two years) the familiar atmosphere has changed; it is more formal now, less cordial with little *espirit de corps*.

Because there has been such a change in the Commonwealth, a number of people have advocated that the organization be abolished and that each nation seek its own path. The main reasons for this argument are: there has been a relative decline in the importance of the Commonwealth as a trade system (the share of world trade has declined from 25.1% of the exports and 26.8% of the imports in 1959 to 22.8% and 23.9% respectively in 1963): the decline of Britain as a military power and the elimination of the Commonwealth defence system as such: Britain's double bid (1962 and 1967) to enter the Common Market shows that she is not really interested in the Commonwealth and the new member states would do well to begin looking for new markets now in case Britain does suddenly leave the Commonwealth.

But the reasons for retaining the Commonwealth seem to outweigh those given above. For one thing, it does not cost the member nations very much to remain in the Commonwealth. There is only a small permanent secretariat, headed by the secretary-general (Arnold Smith, a Canadian) and a small staff. The Colombo Plan, instituted in 1950 provided a means for the wealthier nations within the Commonwealth to give aid to the developing nations within the organization. Since the mid-fifties non-Commonwealth countries have also entered (the United States and Japan as donor nations and Thailand as a recipient), but the Colombo Plan is still primarily a multi-lateral aid agreement within the Commonwealth. In 1959 a Commonwealth scholarship scheme was initiated, and since that year over 21,000 students have participated in the program. In that same year steps were taken to assist the developing nations in all phases of education. Those include the number of elementary schools, combatting adult illiteracy, and arranging for the seconding of faculty members from the universities of the developed countries for a period of years to assist in staffing the new universities. In 1962 a Commonwealth Education Committee and Unit was set up to facilitate this work, and at the Third Commonwealth Education Conference held in Ottawa in 1964 further steps were taken to increase the education facilities and number of teachers in the developing countries. At the conference of Prime Ministers it was recommended that an initiative similar to that which launched the educational conference be initiated in the field of medicine. This is an especially worthwhile idea since adequate medical facilities, doctors and nurses, are even more of a necessity in the newly evolved countries than education. The Commonwealth Secretariat is not a policy making body, but a clearing house for information. This is very attractive to the smaller Commonwealth members who often cannot afford the luxury of an elaborate diplomatice service. To such members the office serves as a useful information exchange centre and lobby.

The Commonwealth is not so important that it would have to be invented if it did not already exist. It does exist, however, and offers unique opportunities for a country such as Canada. A relatively wealthy, technically advanced nation with an economy highly vulnerable to shifting international trading patterns but with a population numbering only a little over twenty million, cannot go it alone in today's world. We can only make an effective contribution on the international scene if lines of communication are maintained throughout the world, if most problems are solved by negotiations, and if the figthing that does break out is contained at the brushfire level. The Commonwealth association is rich with potentialities for furthering these aims. In the U.N. the Commonwealth members often meet with the chairmanship being rotated among the members. It is very seldom that the Commonwealth nations vote *en bloc* on any resolutions of the U.N., but the delegates get a fuller appreciation of each other's position. The lower key of Commonwealth discussions, the confidential setting of working sessions, the candour with which positions can be stated, and the fact that bonds of common interest as well as potential divisive factors are discussed, combine to give the association a special value in the contemporary world.

No one expects the Commonwealth to grow into a tight unit such as the European Common Market has become. This is not really necessary. In this complex world of today the biggest problem facing nations is communication — the ability to understand the other's problems. The emerging nations of Africa and Asia have very different problems from the old, established nations. We do not always understand why the new countries act the way they do, and they feel the same way about us. It is therefore very necessary that we try to understand the developing nations and in this way the Commonwealth is invaluable. We bring students from these countries and teach them at our universities; when these students return home again they will have a fairly good idea how a Canadian thinks and why. We send young people to the developing countries through such organizations as the Company of Young Canadians and the Canadian University Service Overseas; these volunteers will help the other countries, but also learn much while they are there. In a multiracial Commonwealth the opportunities for service are open to all who can render service. A prime task of an exchange teacher or a technician in a developing country is to work himself out of a job. By training his local replacement, that person is involved in a more difficult task than he who (in good faith) took up the white man's burden two generations ago. He must work with people rather than for people.

There are no doubt people who feel that the foregoing reasons are not good enough to continue the existence of the Commonwealth. These people only want to see imposing organizations such as the U.N., NATO or the ECM. But this idea is not necessarily correct. A loose association such as the Commonwealth can do much to bring understanding among nations, and this should be of concern to all of us. The Canadian government should do everything in its power to increase and broaden the scope and depth of the Commonwealth of Nations.

J. J. Bout

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Approach
5. Mark of a wound
9. One who stays by himself
10. Residents of Lublin
12. Peruvian Indian
13. Legislative body
14. Christmas song
15. Finish
16. Rough lava
17. Liquid measure: abbr.
18. Torment
20. Hateful
23. Mountain: Latin
24. Children's game
25. Chemical suffix
26. Let it stand
28. Take the plug out
31. Body
33. Sun god
34. Hesitation syllable
35. Land measure
36. Rolls of money
38. Spoke
40. Incite
41. Glaze
42. Soothe
43. Comfort
44. Dance

DOWN
1. Cone-shaped
2. At one time
3. Repast
4. See 34 across
5. Exhaust
6. Dooms
7. Wing
8. Keep
9. Cant
11. Aquatic mammals
13. Observes
18. Insect
19. Netherlands measure
21. Roman road
22. Cereal goodies
25. Half ems
26. Rabbits' tails
27. A Mexican food
28. Employed
29. Trial
30. Doughy
32. Rugged mountain crest
36. Mark on skin from whip
37. Dexterous
39. Marshy meadow
42. Argent: sym.

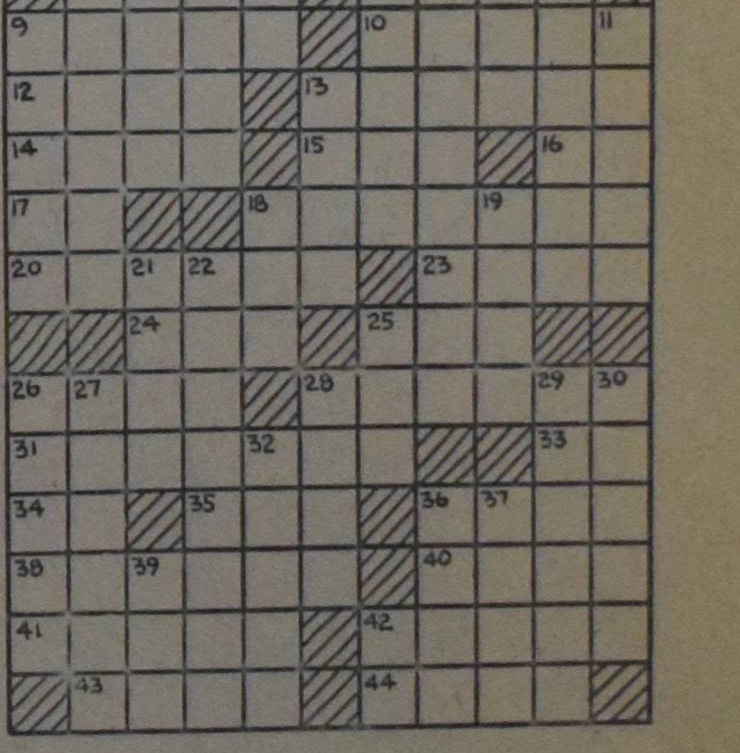

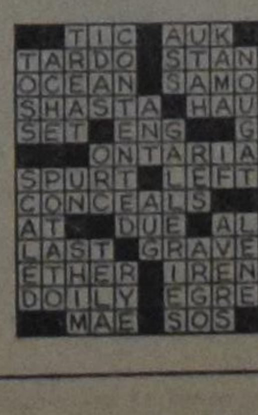

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements ... $4.00
Engagement-announcements ... $4.00
Marriage and anniversaries ... $6.00
Notifications of death ... $5.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. T. Degelder are pleased to announce the engagement of their daughter

CATHY
to
JERRY HAASDYK

son of Mr. and Mrs. E. Haasdyk, on April 20, 1968.

2044 - 51 Ave. S.W.,
Calgary 10, Alberta.

With thanks to God we are grateful to announce the birth of our daughter and sister

NYDIA JANICE

March 4, 1968.

Mr. & Mrs. Sybe Postma.
Gladys-Yvonne.

J 14691 So Brennan Rd.
Escalon, Calif.
95320. U.S.A.

Mrs. J. Smit wishes to announce the engagement of her daughter

ALIDA ANNA (ALICE)
to
GERRIT VERBEEK (JERRY)

son of Mr. & Mrs. G. C. Verbeek of 441 Seymour St., Winnipeg 14, Manitoba.

April 18, 1968.

2 Atwater Cresc.,
Hamilton, Ont.

Dankbaar tegenover onze Hemelse Vader mogen wij op 1 mei 1968 het 40-jarig huwelijksfeest vieren van en met onze geliefde ouders

REIN TINGA
en
JANTJE TINGA—
NIEUWENHOUT

Mogen zij samen nog lang een zegen zijn voor ons en anderen.

Hun liefhebbende kinderen:

Fien & Gerard DeJong, Ladner, B.C.
Amy & Ap Geisterfer, Ladner, B.C.
Astrid & Bill Ekkelenkamp, Edmonton, Alta.
Wayne & Cornelia Tinga, Edmonton, Alta.
Jack & Debra Tinga, Kelowna, B.C.
Ben & Dawn Tinga, Australia.

En 24 kleinkinderen.

9651 - 87 Ave.,
Edmonton, Alberta.

Through a tragic accident on Thursday, March 28, 1968 the Lord in His Divine Wisdom called to Himself

ROBERT DEN OTTER,

at the age of 4½ years.

The members of the ladies' society "Serva Deum", and the Second Men's Society express their sincere sympathy to the family.

Essex, Ontario.

Heden is, na een geduldig gedragen lijden, in zijn Heiland ontslapen

JILLES TJERKS
MEDENBLIK,

op de leeftijd van 66 jaar.

Uit aller naam:

Zijn bedroefde vrouw
Jeltje Medenblik—
de Vries.

Kinderen en kleinkinderen.

"Mijn genade is u genoeg."
2 Cor. 12 vers 9a.

7 April 1968.

Fulton, Illinois, U.S.A.
Route 1, Box 278.

De begrafenis vond plaats op woensdag 10 april 1968 op de begraafplaats te Fulton, Ill., des middags 2.30 uur vanuit de First Chr. Ref. Church of Fulton.

Op zaterdag 6 april 1968 heeft de Here tot Zich genomen onze lieve man, vader en grootvader,

JAN BIERMAN.

Hij was 57 jaar.

"In het huis mijns Vaders zijn vele woningen . . . want Ik ga heen om u plaats te bereiden, en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben." - Joh. 14:2, 3.

Zijn bedroefde vrouw,
Anna Bierman—Wevers.

Kinderen en kleinkinderen.

R.R. # 1,
Delta, Ont.

The Consistory of the Athens Christian Reformed Church extends their Christian sympathy to Mrs. D. Bierman and family whose husband was taken by the Lord to his heavenly home on April 6.

DIRK JAN BIERMAN

faithfully served our congregation as an elder for many years.

"Blessed are the dead who die in the Lord . . ."
Rev. 14:13.

For the Consistory,
Rev. J. Mantel, Pres.
Mr. H. Smid, Clerk.

De vrouwenverenigingen "Bouwen en Bewaren" en "Trust and Obey" betuigen hiermee hun innig meeleven aan Mrs. Bierman en haar familie bij het overlijden van hun geliefde man en vader

Mr. J. BIERMAN.

Geve de Here haar en haar familie kracht om moedig verder te gaan.

"Zalig zijn de doden, die in den Here sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hunnen arbeid, en hunne werken volgen met hen.
Openb. 14:13.

De besturen en leden.

6 April 1968.

Athens, Ont.

As the result of a tragic accident on Saturday, April 6, 1968, the Lord in His divine wisdom took unto Himself our dear nephew and cousin

CORNELIS RICHARD
MOLENAAR,

in his 15th year.

"As for man, his days are as grass, as a flower of the field, so he flourisheth.

For the wind passeth over it, and it is gone, and the place thereof shall know it no more.

But the mercy of the Lord is from everlasting to everlasting upon them that fear Him, and His righteousness unto children's children."
Ps. 103:15-17.

Bowmanville:
Mr. & Mrs. J. Kapteyn.

Hamilton:
Mr. & Mrs. C. Kapteyn.

And cousins.

The Consistory of the Rehoboth Christian Reformed Church of Bowmanville, Ontario, extends the hand of Christian sympathy to Elder Mr. and Mrs. J. Molenaar and family in the sudden and tragic death of their eldest son and brother

CORNELIUS RICHARD
MOLENAAR,

in his 15th year.

We commend the sorrowing relatives to the gracious care of our heavenly Father.

Rev. A. VandenBerg, Pres.
Mr. M. Kuipers, Clerk.

Bowmanville, Ont.

The Lord took unto Himself our beloved husband, father and grandfather,

GOSSE FEDDEMA,

in his 65th year, after a marriage of almost 44 years.

"Blessed are the dead which die in the Lord from henceforth."

Theodora Feddema—Zylstra, Kerwood.
Pieter & Jytte Feddema, Denmark.
Ann & Ted Rintjema, Grimsby.
Alma & Ray Heeringa, Burketon.
Ernest & Henny Feddema, Nova Scotia.
Robert & Gerry Feddema, Strathroy.
Louise & Jerry Boersma, Strathroy.
Edna & Fritz Nordemann, Nairn.
Margaret & John Van Der Eyck, Listowel.
Tina & Tom Schalk, London.
Tom & Rose Feddema, Denfield.
Jean & Jack Roszell, Corunna.
Charlie & Ellen Feddema, Oshawa.
Lukie Feddema,
Pier Feddema,
John Feddema, Kerwood.

44 grandchildren.

April 10, 1968.

Kerwood, Ont.

---

25 ACRES

20 Miles vanaf Hamilton. 3-slaapkamer huis, van alle gemakken voorzien. Barn ingericht voor 7 acres druiven, twee acres peren. $23,900 vraagprijs, met $12,300 down or offer.

Jack Bylsma
REALTOR
1697 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

FARMS FOR SALE

If any one likes to purchase a farm, there are dairy, beef and hog farms for sale in the Blyth area. There are Christian School busroutes. For more information contact G. Heyink, R.R. 1, Blyth, Ont., 523-9208, or J. Hulsebos, R.R. 2, Brussels, Ont., 497W6.

FURNISHED BASEMENT APARTMENT FOR RENT

For 2 boys or 2 girls. 10 min. walk from Yonge St. busstop, near Willowdale. P.O. Thornhill, Ont. Phone 889-6314.

Wed., 54 jaar, zoekt

KENNISMAKING

met man, zelfde leeftijd of ouder. Brieven onder no. 2051, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Available:

ONE BEDROOM APARTMENT

with living-diningroom, kitchen, private bathroom (stove & fridge). 2 minutes from Church & School & Mt. Hamilton Shopping Centre. Phone 389-4611.

For sale:

BROILER FARM

with 29,000 quota. Asking price $70,000. Private. For information write to Box 2050, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Burlington, Ontario

4-Bedroom home on half acre land. This home features a beautiful kitchen with cupboard galore, 2 bathrooms, fireplace in livingroom and attached garage. Full price $26,900.—. We can arrange financing.

Vraag ons geheel vrijblijvend om inlichtingen over dit, zowel als andere huizen in Burlington en omgeving.

HENRY DEN BOK
Office: 637-3583 Huis: 634-9483
Vertegenwoordiger voor

KRONAS

REAL ESTATE & INS. LTD.
442 Brant St., Burlington, Ont.

STOCKHOLM: Een waterskiër met vlieger zweeft hoog door de lucht, vlakbij het centrum van de Zweedse hoofdstad: de aanwezigheid van een flinke watervlakte, het Malar-meer, maakt het hem mogelijk zijn sport midden in de hoofdstad te beoefenen.

TE KOOP

"Eastern Ontario"

NEDERLANDSE

WINKEL PLUS ROUTE

met een aantrekkelijke omzet kruidenierswaren, textiel, wol, souvenirs, enz.

Please reply to # 2048, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Blink Bonnie

HOUSEKEEPING COTTAGES FOR RENT

30 miles past Lindsay on Highway 35. Relaxing, fishing, boating, and swimming. 1, 2, and 3 bedrooms, all convenienced. H. Vegter, 6 Colton, St. Catharines, Ont. 935-8173.

CEDARHOLM TOURIST RESORT

On Kennebec Lake, just off Highway 7. Halfway between Ottawa and Peterborough. Housekeeping cottages, flush toilets, fully equipped. Sandy beach, swimming, fishing, boating. S. Pranger, R.R. 1, Arden, Ont. 613-335-5324.

For a rest away, spend your vacation in beautiful

BRITISH COLUMBIA

We have a nice modern home close to Vancouver and to beaches, etc. House will be vacant half May until half July. For more details write to J. Oostenbrink, 13120 - 106 Ave., N. Surrey, B.C. Phone 581-9506.

EXCEPTIONAL OPPORTUNITY FOR SOMEONE

230 Acres

clay loam soil farm, 20 acres bush, new barn, stable cleaner, bulk tank with milk line, new silo, seven-room home, inside plumbing, extra house for help, paved road, near school, good financing. Bare farm or with cattle and machinery.

IRVING MILLER LTD., Realtor. Apply Charles Heuvel, Rep., R.R. # 2, Brinston, Ontario.

OWNER MUST SELL

200 Acre Farm

excellent clay loam soil, good barn and house, 40 ft. silo, Farm Credit Corp. loan available, possession in 30 days. Price $25,000.

Irving H. Miller Ltd.
Realtor
Apply CHARLES HEUVEL, Rep., R.R. # 2, BRINSTON, Ontario.

REAL ESTATE

in

BRAMPTON, GEORGETOWN

CONTACT

JESSIE TALSMA
&
HANK LUIMES

May we help you buy or sell your property?

Gordon A. Hutchison Ltd.

REALTOR
29 Queen Street East,
BRAMPTON — 451-3520
TORONTO — 677-1714

WHICH MINISTER

will visit the Niagara Peninsula this summer and is willing to preach in Wellandport C.R.C. on any of the following Sundays: July 7, 14, 21, 28. Please write to clerk: Mr. J. Rintjema, Box 234, Smithville, Ont.

TORONTO REHOBOTH Christian Reformed Church requires

PULPIT SUPPLY

for the month of JULY. Ministers please contact: Al Lammers, clerk, 10 Pipestone Place, Rexdale, Ont. 741-3984.

The Vernon Christian Reformed Church requires

PULPIT SUPPLY

for Aug. 18, 25, Sept. 1, 8. Ministers please contact Mr. P. Vander-Meulen, Clerk, 4609 Pleasant Valley Rd., Vernon, B.C.

BRANDON, MAN.

The Christian Reformed Church of Brandon, Man., requests pulpit supply by ministers who this summer will travel through Manitoba and are in the vicinity of Brandon on Sundays July 21, 28, August 4, 11. Please contact the clerk: Mr. A. H. de Hoog, 1141 - 9th Street, Brandon, Man.

HUISHOUDSTER GEVRAAGD

Protestantse godsdienst. Vrije weekends gemakkelijk te regelen. Comfortable city in mooi huis in Zuid Ontario. Brieven onder No. 2052, aan Calvinist-Contact, Box 312, Station "B", Hamilton, Ont. of telephone 525-4640.

DAIRY FARMS

340 acres fully stocked & equipped, 75 head registered Holsteins, modern automated dairy barn, solid 8-room brick home, 2 tractors, full line of machinery, milk income about $1,700 monthly. Asking $135,000 with about $35,000 down, balance 1 6% mortgage.

330 acres dairy, beef, chicken operation, 3 separate homes, 125 head of cattle, ultra modern accommodations for additional 150 head, 9,500 poulets on contract turned over every 20 weeks, 4 tractors, full line of machinery. 15 to 20% down, full price $235,000, balance 6%.

286 acres, abutting small town, 2 homes, excellent painted barn fully automated with accommodation for 175 head dairy cattle, plus other farm buildings. Truly a farm you will be proud to own. Asking $110,000 with $35,000 down.

CONTACT HARRY ZOMER
11 Richmond St., Welland Junction, 735-2754, rep.

Geo. Dugan Realties Ltd.
Realtor
28 MAIN ST. E., WELLAND, 732-7517

PRINTING? YOU NAME IT,
. . . WE DO IT!

Call us, or send us a sample or a rough idea of the printing you have in mind.

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LIMITED
89 Gage Ave. South — P.O. Box 312, Station B — Hamilton, Ont.

THE HISTORY OF THE NETHERLANDS

by D. J. VAN DIJK

8. *The Burgundians swallow everything*

In the 14th century, despite great mutual differences, the Netherlands provinces had developed their own characters, which also showed in the language spoken. Dutch was derived from original dialects, with influences from the surrounding language areas.

The provinces continued to be involved in the seemingly endless struggle between France and England. Three of them stood out clearly as far as power and standing were concerned: Flanders and Brabant in the South, and Holland in the North. Although Guelders was also important because of its considerable size, the great influence of the noblemen there hampered the urban development. In addition, there were constant disputes over the ducal crown. In the Duchy of Brabant nobility also played an important role, but powerful cities such as Brussels (the magnificent residence of the splendour-loving Dutch dynasty) and the University town of Louvain, and Malines famous for its skilled cabinet-makers, as well as rapidly developing Antwerp, formed an excellent counter-weight there. After considerable struggles, the Dukes of Brabant had conquered Limburg and were consequently ruling over the largest Dutch province.

Yet Flanders and Holland remained more important. Their location near the sea brought them into direct contact with the main European trade-centres. During the first half of the 14h century the towns of Holland were gradually catching up with the advanced Flemish towns. Count Willem III, who was the father-in-law of both the King of England and the German Emperor, granted numerous rights to the towns of Holland, mainly the right of circumvallation and that of self-government. Of course he didn't do this for nothing! Their municipal administrations were mostly patterned on that of the towns in Flanders and Brabant. The oldest town in Holland was Dordrecht, on the river Merwede, which of old was benefiting from its trade with German Rhine towns. With Dordrecht, such towns as Haarlem, Leyden, Delft and Gouda came to the fore. Amsterdam at that time was still playing a very modest part.

In a previous article mention was made of the party-strife which split up Flanders. Holland, too, was soon to know such disputes, which at times were to degenerate into a regular civil war. Ancient nobility and old towns on the one hand were facing the prominent burghers from the newer towns, backed by the younger and, therefore, lower noblemen. However, that demarcation line is never entirely straight, although it is certainly not a coincidence that similar party-disputes were also going on in other Dutch provinces like Friesland, Utrecht and Overyssel.

The quarrels seriously affected the strength of the Netherlands provinces and enabled some foreign monarchs to meddle in Dutch affairs and to profit by them. It was, therefore, to be expected that the German Emperors would also have a try, though they were never very successful. They were too busy in their own country, trying to curb dozens of insurgent territorial minor monarchs. The English and French kings, too, frequently attempted (and in Flanders often successfully) to bend a province to their will by supporting the ruling parties.

But the big threat came from a completely different corner; from an actually very young state, the Duchy of Burgundy. The background to this is as follows: In 1363, King "Jean le Bon" of France (who, after losing a battle, had been taken prisoner and had been abducted to England), that king presented his youngest son Philip the Bold with the Duchy of Burgundy because the boy had followed his father into exile of his own free will. At that time the Burgundian ducal family had just become extinct. The duchy was one of France's wealthiest and largest principalities. After having been made its next duke through the generosity of his father, Philip the Bold managed to lead into matrimony the heiress of the Flemish Count, charming young Margaret. Initially the marriage seemed to be purely advantageous to France because earlier the English king had also done his utmost to get Margaret for his wife, and now Flanders was a strong pillar on the French side. But Margaret was an heiress and so Philip, who outlived her, inherited not only Flanders but also the County of Artois.

Philip was a wise and forward-looking man. He thought that perhaps it would be possible, by means of a deliberate marriage-policy, stratagem or — if necessary — even violence, to get hold of all the Netherlands provinces and to unite them with Burgundy into one big powerful state, namely the so-called Delta State incorporating the delta areas of the major West European rivers. It was on this that his entire policy was focussed. The County of Holland was first on his list. He organized a double wedding for his son and his daughter and the daughter and son of the Count of Holland. It was an illustrious and magnificent occasion, in true Burgundy style, which lasted many days. Another son of Philip was married to a daughter of the Duke of Brabant and acquired that throne in an easy way. That was the beginning! But Philip didn't get any farther because he died. His funeral was a magnificent affair. His enbalmed body was conveyed from Flanders to Burgundy, escorted by 60 torch-bearers, in a procession which took six months.

However, he had left his son Jean a whole array of perspectives. Yet the new Duke got little time and opportunity to take in the other Dutch provinces. For the French king became insane, and as a result the Dukes of Burgundy and Orleans had to assume the regency of the country. In practice this meant that they disputed the power with one another. The Duke of Orleans was murdered and the Duke of Burgundy knew all about it! Meanwhile the King of England had resumed the war after a break of almost 30 years. It proved to be fatal for France. The young crown-prince, the Dauphin, wanted to put a stop to the civil war and arranged negotiations with Jean of Burgundy. As both parties didn't trust each other, the talks took place on a bridge across a river. The mistrust was fully justified because shortly after the salutation the Burgundian Duke was murdered.

His successor, Philip the Good, vowed eternal vengeance, when he saw his father's dead body. He concluded an alliance with the English. And while France threatened to become completely English, Philip turned all his energy on the Netherlands. He inherited Brabant and Luxembourg, acquired Namur, put two of his natural sons on the bishop's sees of Utrecht and Liege and conquered, after fierce battles with Countess Jacqueline of Bavaria, her three counties: Holland, Zeeland and Hainault. Jacqueline was the only daughter of the last Count of Holland and she was a very colourful and fascinating person. She had defended her interests bravely and very energetically, but finally she had to give in. Her life can be compared to that of Mary Stuart, Queen of Scots. Be that as it may, after 1433 the Burgundians had swallowed everything, except the provinces of Friesland and Guelders.

(Radio Nederland)

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Mevrouw Doren Lambert (Middlesex, U.S.) heeft heel wat goed te praten bij haar man: toen die dezer dagen aan het werk was, ging zij even met de wagen weg. In de garage slipte evenwel haar voet van de rem op de gaspedaal, met het gevolg dat de zware wagen dwars door de muur reed en bovenop de wasmachine landde.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT,
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada and the U.S.A. $5.00 per year; for 2 years $9.00; for 3 years $13.00. Yearly subscription for other countries $6.00. Payment by cheuqe 15¢ extra.

Een premie boek als beloning!

Wij stellen het ten zeerste op prijs wanneer U ons helpt het aantal abonnees te vermeerderen. Daarom zenden wij U gratis een premieboek voor het werven van een nieuwe abonnee. De enige bepaling is dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt!

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp.
Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktijk van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

DE CHRISTENREIS, van John Bunyan.
Dit wereldbekende geschrift, dat reeds bijna 300 jaar oud is, wordt nog steeds graag gelezen. De Nederlandse vertaling is van Ds. P. Visser en is voorzien van een inleidend woord van Prof. Dr. S. Van der Linde.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Het boek dat voor het eerst in 1685 werd gepubliceerd, heeft reeds veel herdrukken beleefd. Ook vandaag is er nog veel vraag naar dit boekje.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU (zesde druk), door ds. J. Overduin.
Tijdens de bezetting heeft de bekende ds. J. Overduin ruim anderhalf jaar gevangen gezeten in vier gevangenissen en twee concentratiekampen. In dit boek beschrijft hij zijn ervaringen op een sobere en zakelijke wijze.

DE GEHEIME OPDRACHT, door J. E. Hunter.

'T BEGON ONDER MELKENSTIJD, door G. J. Peelen (17e druk). De belevenissen van Jan Peelen, de broer van de schrijver, die op grond van zijn daden in de slag om Arnhem de Militaire Willemsorde kreeg.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk)
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (Dr. P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eijkman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn.)

HET UILEN-NEST, door W. Schippers.

New 'premieboeken'

For one subscriber:

MY STORY, by Doctor Tom Dooley.
Dr. Dooley tells about his battle against poverty, disease, and ignorance in the remote villages of Southeast Asia. Beginning with his assignment to the refugee camps of Vietnam in 1954, and ending with his tragic death from cancer at the age of thirty-four, this is the story of a young doctor whose selfless, dedicated devotion to his fellow man has inspired the entire world.

HEIDI, by Johanna Spyri.
Of all the books by Johanna Spyri, **Heidi** is the one that has won most acclaim. Since its publication in 1881, **Heidi** has been translated into many languages. Heidi, a country-girl, moved to the big city, but could not adjust herself to city life.

THE LILIES OF THE FIELD, by William E. Barrett.
The unforgettable story of a 24-year-old negro boy, Homer Smith — in the film Sidney Poitier — who built a chapel for the German nuns.

For two subscribers:

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
The most important book Dr. Graham has written.

UNCLE TOM'S CABIN, by Harriet Beecher Stowe.
This thrilling story, with the dramatic episode of Eliza's escape, is a classic, which moves any reader.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author, a native from Toronto, tells in her first novel, **Least of all saints,** how Andrew Connington, pastor of a fashionable Toronto church must bring his natural desire into line with the dedicated profession he has chosen.

GOOD NEWS FOR MODERN MAN, The New Testament in Today's English Version.
Sales of this new version, according to the Quarterly Newsletter of the Canadian Bible Society, have exceeded nine million and distribution is currently running at 100,000 a week.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

Voor twee abonnees:

DE LEGE PLAATS, door Annie Oosterbroek-Dutschun. (Derde druk.)
Een mooie roman van een bekende Nederlandse schrijfster.

SVETLANA, THE INCREDIBLE STORY OF STALIN'S DAUGHTER, by Martin Ebon. (With twenty-one photographs.)
Here, for the first time, is the unique story of — her soul-searching, heartrending decision to abandon her children and escape to the West — her mother's hideous suicide — her lonely Kremlin childhood — her father's strange death — her three ruined marriages.

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote **Not my will.**

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.